Vlaams Parlement

vergadering **29**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 2 maart 2011

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING 5

VERONTSCHULDIGINGEN 5

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN 5

MOTIE VAN ORDE
Opheldering over de stand van zaken 5

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tom Dehaene, John Crombez, Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens en de heer Robrecht Bothuyne houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 831 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2
Beroep op het reglement 8

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het dreigende faillissement van tientallen IKG-kinderdagverblijven door een administratieve fout
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de mogelijke sluiting van tientallen crèches
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het dreigende faillissement van tientallen IKG-kinderdagverblijven door een administratieve fout 9

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over investeren in gebouwen voor personen met een handicap via sociale coöperatieven of andere vormen van privé-investeringen 16

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het actieplan tegen sluikstorten langs de wegen 18

ACTUELE VRAAG van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de impact van vaste energiecontracten op de energieprijs
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het voorstel van de minister voor vaste energiecontracten, in het licht van de sterke stijging van de energieprijzen 22

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken van het Jongerenpact 2020 28

ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opvolging van moeilijk of niet in te vullen vacatures door de VDAB 30

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de verwachte overschrijding van de spilindex voor de Vlaamse begroting 32

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de minister-president betreffende de verwachte impact van het nieuwe Europese begrotingskader en de mogelijke bijdrage van Vlaanderen aan de federale meerjarenbegroting 34

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 37

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, wat betreft de digitale bibliotheek
– 816 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 38
Artikelsgewijze bespreking 38

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten
– 840 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 39
Artikelsgewijze bespreking 45

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER 46

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, wat betreft de digitale bibliotheek
– 816 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 46

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten
– 840 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 46

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Watteeuw, Hermes Sanctorum en Bart Caron tot besluit van de op 22 juni 2010 door de heer Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de investeringen in klimaatschadelijke bedrijven door Vlaamse banken die gesteund worden door de Vlaamse overheid
– 589 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 47

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de op 15 februari 2011 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het onderhandelingskader voor een nieuw intersectoraal akkoord in de social profit
– 970 (2010-2011) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 51

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 51

BIJLAGEN
Aanwezigheden 54
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 54

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Jan Durnez: familieverplichtingen;

Tine Eerlingen, Katleen Martens, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

Mevrouw Eerlingen is vorige week moeder geworden van een Martijn. *(Applaus)*

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2010-11, nr. 60/20)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik wil namens mijn fractie – en ik denk meer dan alleen mijn fractie – mijn ergernis uitdrukken over het feit dat de minister-president het vorig weekend in de media nodig vond om u als parlementsvoorzitter terug te fluiten naar aanleiding van uw uitspraken over Vlaanderen in Actie. Ik heb er ook mijn bedenkingen bij dat u als parlementsvoorzitter zich wel in de krant en niet in het parlement over dit thema uitspreekt. Toch meen ik dat het niet de taak is van de minister-president om de parlementsvoorzitter terecht te wijzen.

Het is niet de eerste keer dat de minister-president in geringschattende termen over het parlement spreekt. Ik heb de indruk dat hij het parlement een beetje als een noodzakelijk kwaad beschouwt. Hij zou in feite veel liever regeren zonder parlement en lastige parlementsleden.

Maar, minister-president, we weten allemaal dat de tijd van de verlichte despoten al een tijdje voorbij is. Ik begrijp dat u zich zorgen maakt over het feit dat uw meerderheid nog nauwelijks onder controle is. Maar die frustratie mag niet leiden tot het beknotten van de vrije meningsuiting, wel integendeel. Het zal wel liggen aan het feit dat u nooit als parlementslid hebt gefunctioneerd. U hebt nooit aan deze kant van de banken plaatsgenomen. Daardoor is elke parlementaire traditie u blijkbaar volkomen vreemd. Ik wil er u toch op wijzen, minister-president, dat er in een democratie zoiets bestaat als een uitvoerende macht – dat bent u – en een wetgevende macht – dat zijn wij. Die hebben elkaar niet enkel nodig, maar moeten elkaar ook respecteren.

Ik heb vandaag vernomen uit de kranten dat u, minister-president, en de voorzitter gisteren – alweer – een goed gesprek hebben gehad. Hoe meer ruzie in de meerderheid, hoe meer goede gesprekken er plaatsvinden. Dan dient die ruzie toch nog ergens toe. Ik dring erop aan dat u zich tegenover het parlement zou verontschuldigen voor uw ongepaste en in feite ondemocratische uitspraken.

Ik heb ook gelezen in een gemeenschappelijk perscommuniqué, om de plooien glad te strijken – zo gaat dat na dat goed gesprek – dat men zal onderzoeken hoe het Vlaams Parlement nauwer betrokken kan worden bij de verdere uitvoering van ViA. Ook daarbij had ik graag wat toelichting van u, minister-president, of van de parlementsvoorzitter. Het is niet voldoende dat u het erover eens bent: we moeten het er allemaal samen over eens zijn. Minister-president, hoe wilt u ons allen nauwer betrekken bij uw fameuze ViA-plan? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, ik was eigenlijk niet van plan om hier in de openbare zitting nog op terug te komen. Ik heb de zaak achter min of meer gesloten deuren maandag als eerste ter sprake gebracht. Ik heb mijn mening dan gezegd en hoef die niet telkens te herhalen.

Maar goed, minister-president, de heer Dewinter brengt de wrijving die u hebt gehad met de parlementsvoorzitter nog even onder de aandacht. Op zich is dat wel terecht. Vorige week hebben we een debat gehad over beton en teflon. Na het lezen van uw weekendinterviews, waarbij u de zaak-Lieten – als ik het zo mag noemen – wilde sluiten, had ik het gevoel dat we het deze week over testosteron moesten hebben. Ik heb niet zo veel nieuwe dingen gelezen in die interviews. Ze hadden relatief weinig inhoud. Ik merkte vooral zelfbevestiging: “Ik ben de leider en er wordt niet met mijn voeten gespeeld.”

Nu, als u dat zo vaak en zo luid moet herhalen, dan bent u misschien minder een leider dan u wel zou willen, maar tot daaraan toe. Dat is uw verantwoordelijkheid.

Er is nog iets dat ik u kwalijk neem. Ik heb u dat maandag gezegd. In dit land hebben we een scheiding der machten. Sommigen kunnen die zien als een interessante uitvinding in de 18e eeuw, als gevolg van de Verlichting, maar ze heeft wel degelijk een functie. Het is onze taak om u te controleren. We moeten daarbij niet noodzakelijk waardeoordelen over u uitspreken, maar we moeten u wel controleren. Het is uw taak om beleid uit te voeren.

Het is niet meteen uw taak om, als de parlementsvoorzitter bepaalde uitspraken doet, te zeggen dat hij soms beter zou spreken en soms beter zou zwijgen. Dat moet hij zelf weten. Daar is hij trouwens oud – en wijs, zal ik dan ook maar zeggen – genoeg voor. Als hij bepaalde dingen zegt, is het de gewoonte en is het ook het beste dat deze vergadering reageert en stelt dat ze het daar al dan niet mee eens is. Mocht hij de oppositie te veel bevoordelen, dan zal de meerderheid wel vinden dat de heer Peumans geen goed parlementsvoorzitter is, en vice versa. Dat is nu eenmaal het zware lot dat hij moet dragen.

Het is echter niet aan u om dat te doen. U hebt dat misschien gedaan omdat u de spelregels van de parlementaire democratie niet zo helemaal in de vingers hebt. Ik weet dat u samen met de heer Peumans in de meerderheid zit. U moet dergelijke dingen dan maar met elkaar uitpraten achter gesloten deuren. Ik heb begrepen dat dit ook is gebeurd.

Ik hoop dat dit zich niet meer hoeft te herhalen. Het is niet uw taak om welke parlements-voorzitter dan ook, of dat nu de heer Peumans, mevrouw Vanderpoorten of de heer De Batselier is, terecht te wijzen. U hebt veel te zeggen in Vlaanderen, maar dat niet. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik kan me deels aansluiten bij de voorgaande sprekers. Het begint enigszins de gewoonte te worden binnen de regering om heel eerlijk, maar ook totaal ongepast naar buiten te komen.

Eigenlijk ben ik het wel met u eens. Bij het begin van het plenaire debat verleden week heb ik ook uitvoerig aan de parlementsvoorzitter gevraagd of hij alstublieft hier in het halfrond wou komen zitten, om mee te doen aan dit debat. Hij is de eerste om uw regering en ons, parlementsleden, te vragen het debat hier en niet in de media te voeren, om het parlement op te waarderen. Hij doet dat niet. Daarom leek het me een goede suggestie dat hij in dit halfrond zou komen zetelen en zou deelnemen aan het debat.

Ik volg u dus volledig, maar, zoals de voorgaande sprekers al opmerkten, is het zo dat wij als parlementsleden de regering controleren, en niet omgekeerd. In die zin was het ongepast om enigszins als schoonmoeder op te treden en te proberen onze voorzitter op te voeden. Geloof me, we zullen zelf wel het nodige werk doen om de heer Peumans in het gareel te krijgen. Zeker een fractie als LDD zal dat doen. Wij zijn altijd kritisch als het gaat over voorzitters. *(Gelach)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Bljkbaar heeft de oppositie weinig inhoudelijks in te brengen tegen de regering, als ze hier dergelijke akkefietjes aankaart, terwijl we dat eigenlijk al hebben besproken in de vergadering van het Bureau van het parlement.

De heer Vereeck heeft inderdaad vorige week terecht gesteld dat, gelet op de uitspraken van de parlementsvoorzitter, die eigenlijk niet kon optreden als voorzitter, maar in het halfrond moest zitten om deel te nemen aan het debat. Eigenlijk heeft de minister-president niets anders gedaan dan herhalen wat de heer Vereeck al had gezegd. Ik zie dus niet in waarom men dat dan hier moet aankaarten.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik voel me wat onwennig. Het gebeurt al eens dat we opmerkingen hebben over de manier waarop u het parlement leidt, en nu moet ik u verdedigen. Dat is ook nodig. Mijnheer Caluwé, ik vind het vreemd dat u niet begrijpt waarom de oppositie dit aankaart. Dit is nochtans het fundament van het parlement. Als de regering gaat bepalen wat het parlement mag doen en mag zeggen, dan zijn we niet goed bezig. Het ware erg geweest had de oppositie dit niet aangekaart.

Minister-president, ik begrijp dat u de kritiek niet leuk vond, dat u die soms onrechtvaardig en ongefundeerd vond. Dat is echter geen reden om zo te reageren op de parlements-voorzitter. U zou kritiek moeten beschouwen als iets dat u kan versterken, niet als iets dat onbruikbaar is.

Blijkbaar is de kritiek die is geformuleerd door de oppositie maar ook door de parlements-voorzitter, zeer hard aangekomen. U kon er niet mee om en dan bent u uit de bocht gegaan. Ik hoop dat u goed afgesproken hebt met de parlementsvoorzitter dat dergelijke incidenten in de toekomst niet meer kunnen gebeuren. Ik hoop dat u het parlement de ruimte geeft die het nodig heeft en die ook voor u versterkend zou moeten zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, de trias politica van Montesquieu is mij bekend, de scheiding der machten, dat van vorige eeuwen dateert, maar de basis is van elke democratie en moet worden gerespecteerd. De wetgevende macht, de uitvoerende macht en de rechtelijke macht hebben elk hun taak.

Ik wil hier nog eens onderstrepen dat ik altijd veel respect heb voor dit parlement. Sommigen zeggen in de krant zaken die niet kloppen. Ik ben verkozen in dit parlement, ook in het federaal parlement, ook in de provincieraad, maar ik heb geen van die taken opgenomen. Daar is geen enkele onduidelijkheid over. De democratische toets is mij zeer eigen en de verkiezingen zijn bij uitstek de democratische toets.

Dit gezegd zijnde, heb ik zeer veel respect voor dit parlement waar ik wekelijks zeer vele uren doorbreng om in commissies en in de plenaire vergadering te antwoorden op vragen – ik ben hier misschien wel gedurende meer uren dan sommige parlementsleden.

Dat wij daar met de voorzitter een gesprek over hebben gehad en daarover van gedachten hebben gewisseld, is gisteren in een mededeling bekendgemaakt. Ik heb daar verder geen commentaar op te geven.

Het laatste element, waar de heer Dewinter uitdrukkelijk naar vraagt, is dat ik in dat gesprek met de voorzitter heb gevraagd in welke mate het Vlaams Parlement nauwer betrokken wil of kan worden bij Vlaanderen in Actie, een toekomstplan. Vorige week heb ik begrepen dat iedereen erachter staat dat we een toekomstplan hebben en dat we Vlaanderen in 2020 in de top 5 van de Europese regio's willen brengen. Het debat in het Uitgebreid Bureau en in de plenaire vergadering van het parlement zal gaan over de mate waarin dit parlement verder wil betrokken worden bij Vlaanderen in Actie.

Ik heb zelf geen concrete voorstellen gedaan. Uit respect voor het parlement vind ik het snel om zelf te zeggen hoe ik dat zie. Het zal mogelijk het resultaat zijn van een gedachtewisseling in het Uitgebreid Bureau en de plenaire vergadering van het parlement.

De voorzitter: Collega's, u weet dat ik als voorzitter een driemaandelijks overleg heb met de minister-president om duidelijke afspraken te maken over de relatie tussen de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement – denk maar aan de begroting, de beleidsbrieven en noem maar op.

Gisteren heb ik met de minister-president een constructief gesprek gehad, zoals het betaamt, niet meer en niet minder. De minister-president heeft duidelijk aangegeven wat zijn rol is en ik heb aangegeven wat mijn rol is als voorzitter van het Vlaams Parlement. We hebben afgesproken een voorstel te doen aan het Uitgebreid Bureau om te kijken hoe we het parlement, het Uitgebreid Bureau en de commissiewerking meer kunnen betrekken bij ViA. Ik denk dat dat een heel positief signaal is waar de minister-president 100 procent achter staat.

In die zin willen wij de dialoog zoals we die vanaf het begin gevoerd hebben, mijnheer Vereeck, voortzetten. U moet niet doen alsof ik nooit met de minister-president zou spreken. Ik heb altijd de dialoog aangehouden met de Vlaamse Regering in het belang van het parlement in zijn totaliteit. Ik wil dat ook zo houden. Ik ben ervan overtuigd dat dat de goede richting is.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, het Engelse spreekwoord zegt: de proof of the pudding is in the eating. We zullen wel zien wat er op ons afkomt. Ik stel alleen maar vast dat die goede gesprekken altijd leiden tot veel goede intenties die in de praktijk echter niet altijd worden waargemaakt. Dit incident is gesloten in afwachting van het volgende incident.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tom Dehaene, John Crombez, Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens en de heer Robrecht Bothuyne houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 831 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Beroep op het reglement

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, samen met en in naam van een groot aantal collega's wil ik graag een beroep doen op artikel 64, paragraaf 2, van het Reglement van het Vlaams Parlement en u verzoeken om bij motie het beredeneerde advies te vragen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State over het voorstel van decreet houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen, waarover normaal gezien morgen in de commissie wordt gesproken en gestemd.

We blijven van mening dat de taken die de meerderheid aan deze vzw wil toekennen, perfect kunnen worden ingevuld door reeds bestaande Vlaamse instellingen en we zouden bijgevolg graag het advies willen kennen van de Raad van State dienaangaande. Daarom heb ik met het oog op het opvragen van dat beredeneerde advies een motie ingediend, die ondertekend is door meer dan een derde van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

We hadden daarmee kunnen wachten tot na de bespreking, maar we doen dat nu al, zodat er geen onnodig tijdverlies is.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, we zullen daar de nodige gevolgen aan geven.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het dreigende faillissement van tientallen IKG-kinderdagverblijven door een administratieve fout

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de mogelijke sluiting van tientallen crèches

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het dreigende faillissement van tientallen IKG-kinderdagverblijven door een administratieve fout

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, na een goed gesprek over Vlaanderen in Actie, gaan we voort met een goed gesprek over het parlement in actie.

Minister, vorig weekend ontmoette ik de uitbaatster van een zelfstandig kinderdagverblijf die in 2009 in het inkomensgebonden systeem (IKG) stapte. Ze vertelde me dat ze de boeken zou neerleggen, omdat het onhoudbaar werd. Het feit dat ze nu wordt gesubsidieerd in het IKG-systeem, is voor haar sociaal secretariaat het bewijs dat ze zeker haar personeel moet verlonen op basis van het dure paritair comité 331. Met de 27 euro per dag die ze krijgt, komt ze absoluut niet rond.

De gesubsidieerde sector ontvangt 42 euro per dag en per kind. Met die 27 euro kan ze niet dezelfde loon- en arbeidsvoorwaarden betalen, en zeker niet nog meer personeel in dienst nemen. Voor de gesubsidieerde sector geldt 1 personeelslid op 6,5 ingeschreven kinderen; voor de zelfstandige sector geldt 1 personeelslid op 7 aanwezige kinderen, altijd te realiseren. Dat is een onmogelijke concurrentie.

Minister, u bent bevoegd voor kinderopvang. U hebt zich geëngageerd om het aantal plaatsen in kinderopvang uit te breiden, maar ik heb de indruk dat u voor dit probleem – het probleem is reëel, want het gaat op korte termijn over heel veel faillissementen – uw paraplu opentrekt en zegt dat het paritair comité een beslissing van de Federale Regering is. Tot nader order zit uw partij nog altijd in die Federale Regering. Dat zijn goedkope excuses.

Minister, u zegt ook dat Kind en Gezin haar best heeft gedaan. De zelfstandige kinderdagverblijven vinden dat niet. Kind en Gezin stuurt op 24 februari een mail naar de zelfstandige kinderdagverblijven in moeilijkheden, met het voorstel om contact op te nemen met het Agentschap Ondernemen en zich door UNIZO te laten bijvormen. U geeft de indruk dat de zelfstandige kinderdagverblijven slechte ondernemers zijn. Niemand kan een serieus ondernemersplan maken, ook UNIZO of het Agentschap Ondernemen niet, als je tegen die voorwaarden moet starten met een zelfstandige onderneming.

Minister, wat zult u doen om het dreigende faillissement van tientallen zelfstandige kinderdagverblijven te voorkomen?

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Ik betreur wat er twee dagen geleden in de pers is gezegd over de sluiting van kinderdagverblijven. Mevrouw Vogels, u moet de correcte analyse maken. U gooit het inkomensgerelateerd systeem en de lonen op één hoop, terwijl dat twee verschillende zaken zijn. Er is inderdaad een administratieve fout gebeurd door sociale secretariaten.

Minister, ik ben heel tevreden dat er gisteren al een rechtzetting van de communicatie gebeurd is, maar ik blijf met een vraag zitten. Door sommige sociale secretariaten werden immers verkeerde lonen uitbetaald aan medewerkers. Op de vraag wat er zal gebeuren met het loon dat te veel werd betaald, lees ik in de kranten dat bepaalde secretariaten zeggen dat de kwestie of de medewerkers het loon dat ze te veel kregen, moeten terugbetalen, een zaak is tussen de medewerker en de crèche-uitbater. Ik vind niet dat medewerkers moeten opdraaien voor die fout.

Ik zou u willen vragen wat er zal gebeuren met degenen die te veel ontvangen hebben. Zullen ze morgen terugvallen op een lager loon? Volgens getuigenissen zou het verschil zowat 300 euro bruto per maand minder bedragen.

Hoe gaan we deze toestand oplossen? Hoe zullen we voor de financiële toestand van de sector, die een probleem is, een oplossing vinden met het oog op de toekomst?

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, voorzitter, achtbare collega's, ik zou een klein beetje willen terugkeren in de tijd. De sociale partners in deze sector hebben er immers een knoeiboel van gemaakt. Eerst was er het paritair comité 305, maar daar zat de zelfstandige kinderopvang niet bij. Dan heeft men gezegd dat de sector van de zelfstandige kinderopvang erbij zou worden genomen in een subcategorie. Dan werd het paritair comité 330-331. Dan heeft men beslist om te harmoniseren en toen werd het één paritair comité 331, maar dan werd in januari, februari 2010 beslist dat er nog een cao moest komen om ervoor te zorgen dat er een oplossing komt voor het verschil van 30 procent tussen de mensen in de privékinderopvang en in de gesubsidieerde kinderopvang.

Wat is er nu gebeurd? De sociale secretariaten hebben een fout gemaakt, dat is duidelijk. Uiteindelijk zou een kat haar jongeren niet meer terugvinden in een dergelijk trackrecord van veranderende cao's en paritaire comités. Het wordt wel heel moeilijk om dat allemaal op te volgen.

De suggestie dat de medewerkers moeten terugbetalen, is, gezien de loonniveaus, onrealistisch op korte termijn. Dat is een eerste probleem.

Er is ook een tweede probleem. De zelfstandige kinderopvang, die van paritair comité 218 komt en werd overgeheveld naar paritair comité 331, verliest de sociale Maribel. Daar heeft men een mouw aan weten te passen door te laten stemmen en ervoor te zorgen dat men het terugkreeg. U moet weten dat de zelfstandige kinderopvang die bedragen maar pas eind 2011 zal terugkrijgen. Voor bepaalde inrichtingen van zelfstandige kinderopvang, loopt dat op tot 100.000 euro per jaar om voor te financieren.

Minister, wat hebt u al gedaan en wat zult u nog doen aan het feit dat de fout met de verrekening gebeurd is? Ik leid die fout terug naar de opeenvolging van de vele paritaire comités.

Wat zult u doen voor de overbrugging van de zelfstandige kinderopvang die de Maribeloperatie moet voorfinancieren tussen nu en het einde van het jaar?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, eerst iets over wat er exact gebeurd is en de analyse van de feiten. Ik apprecieer dat een aantal vraagstellers die analyse correct maken. Ik ben – dat heb ik gisteren niet verborgen – erg teleurgesteld en verbolgen over de manier waarop een en ander in de media is terechtgekomen en werd voorgesteld.

Wat is er nu gebeurd? De zelfstandige kinderopvangverblijven, of ze nu inkomensgerelateerd werken of niet, zijn op een bepaald ogenblik vanuit een paritair comité waar toen de arbeidsvoorwaarden in geregeld werden, in het paritair comité 331 ondergebracht. Dat heeft niets te maken met de vraag of ze inkomensgerelateerd zijn en daardoor subsidies krijgen of niet. De beslissing is genomen dat iedereen die onder een toezicht stond, in een paritair comité zou moeten terechtkomen. Er zitten ook de zelfstandige kinderdagverblijven in deze formule die niet in het IKG-systeem zitten. Dat is met de sociale partners overeenkomen tijdens overleg, en daarover werd een beslissing genomen door de bevoegde minister. Ook daar heeft de federale overheid geen enkele fout gemaakt! Er werd een positie ingenomen en men heeft de beslissing in overleg genomen om de sector te laten ressorteren onder het paritair comité 331.

Op dat ogenblik zijn de arbeidsvoorwaarden die van toepassing zijn op diegenen die overkomen uit een ander paritair comité, de cao-voorwaarden die van toepassing waren in het oude paritair comité van waar men afkomstig is. Dat is de juridische toestand. Het artikel uit de wet op de collectieve arbeidsovereenkomsten regelt dat. De heer Sabbe heeft gelijk: dat is zo tot het moment dat er een nieuwe bijzondere cao is genegocieerd waardoor die van toepassing wordt op de voorzieningen die overkomen naar het paritair comité 331.

Op een bepaald ogenblik hebben wij gemerkt dat blijkbaar een aantal sociale secretariaten de loon- en arbeidsvoorwaarden toepassen van de sector-paritair comité 331 en daardoor voorbijgaan aan de toestand dat men zich eigenlijk moet blijven schikken naar de regeling in de arbeidsvoorwaarden zoals die bestond in het oude paritair comité en moet wachten tot er een nieuwe cao is die dat in het nieuwe systeem introduceert.

Wij hebben contacten gehad met de federale overheidsdienst die daarvoor bevoegd is. Daar is mevrouw Vogels andermaal niet correct. Die federale overheidsdienst heeft ons ondubbelzinnig laten weten dat de oude arbeidsvoorwaarden op deze kinderdagverblijven van toepassing zijn, ook voor de nieuwe werknemers die in dienst zouden zijn getreden nadat het onder het paritair comité 331 is terechtgekomen. Wij hebben met deze formele bevestiging onmiddellijk contact genomen met de Unie van de Sociale Secretariaten. Er is ook met UnieKO, en niet UNIZO, contact geweest om te zeggen dat zij ook de leden moeten attenderen op het feit dat men de juiste loonsvoorwaarden moet toepassen. Wij hebben ook geprobeerd om met Kind en Gezin die communicatie heel duidelijk te maken ten aanzien van de sector. Blijkbaar zijn er een aantal die dat hebben gedaan en een aantal die wat dat betreft de zaken niet hebben gerespecteerd of die alleszins verkeerde lonen hebben toegepast.

Er is nog een tweede probleem, en ook hier heeft de heer Sabbe gelijk. Doordat er werd verschoven naar een ander paritair comité kwam men voor wat betreft de socialezekerheidsbijdragen onder de Maribel-regeling. Ik heb in dit parlement al herhaaldelijk toegelicht dat ondertussen op onze vraag de federale overheid een koninklijk besluit heeft opgesteld waardoor er een compensatie is. Het is juist dat we moeten nagaan hoe we daarin ook het thesaurieprobleem opnemen dat ontstaat.

Dat is de toestand, dat zijn de feiten. Het is niet juist dat het te maken heeft met het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang (IKG). Het is ook niet zo dat de federale overheid daar een initiatief zou hebben genomen dat ineens een en ander zou hebben beïnvloed. Het is gewoon de realiteit dat er in de sector een aantal loon- en arbeidsvoorwaarden zijn toegepast die niet correct zijn en die dus inderdaad voor deze problemen in de sector hebben gezorgd. Het is een ernstig probleem. Het is bovendien – en ook dat is hier al herhaaldelijk besproken – niet het enige probleem van de zelfstandige kinderopvang. Wij moeten daar meerdere problemen aanpakken.

Wij zullen ons niet neerleggen bij deze situatie, ook al is ze absoluut niet veroorzaakt door het Vlaamse beleid. Ondertussen hebben wij in afspraak met het parlement – meerdere collega's in de commissie hebben daarop aangedrongen – aan UnieKO, en niet UNIZO, gevraagd om een screening te doen van de situatie van de sector van de zelfstandige kinderopvang. Dat is gebeurd. Volgende vrijdag zit men aan tafel om de resultaten te bekijken. Mevrouw De Vits en de heer Sabbe vragen wat wij dan gaan doen. Wel, wij gaan vrijdag analyseren wat de typeproblemen zijn waarmee de sector echt geconfronteerd wordt. Ik ben mij ervan bewust dat dit urgente zaken kunnen zijn. Wij gaan onderzoeken hoe wij daar als Vlaamse overheid op een correcte manier kunnen helpen zoeken naar oplossingen en ook faciliteren dat ze er komen. Het lijkt mij evident dat we met de sociale secretariaten en wellicht ook met de sociale partners aan tafel moeten om te kijken wat er moet gebeuren met die lonen, want dat is een arbeidsrechtelijke kwestie. Dat kun je als Vlaamse overheid niet zomaar aanpakken. Wij zullen onderzoeken of er andere problemen zijn die misschien wat meer in de bevoegdheid vallen van de Vlaamse overheid, en hoe we aan deze problemen kunnen remediëren. Als wij klaar zien in de analyse, in de omvang van de problematiek en in de manier waarop wij er vanuit de Vlaamse bevoegdheid iets aan kunnen doen, heb ik er geen enkel probleem mee om dat in de commissie of in de plenaire vergadering van dit parlement te bespreken.

Het is natuurlijk onze bedoeling na te gaan hoe we de sector in een goede conditie kunnen krijgen en houden. Het is duidelijk dat je dit maar ten gronde kunt doen als dat decreet er zal zijn. We zullen zien wat er ondertussen mogelijk is, goed beseffende dat de mensen op het terrein weinig boodschap hebben aan het gehakketak dat daarover bestaat.

Ten slotte wil ik benadrukken dat ik niet toelaat dat de Vlaamse overheid geculpabiliseerd wordt in een soort grimmig verhaal van "het is IKG, er is altijd iets in de sector en de fout ligt bij de overheid". Daar doe ik dus niet aan mee. Ik erken heel duidelijk de problematiek. We zullen, samen met de sociale partners en de sociale secretariaten, de mogelijkheden bekijken. Maar ik ga niet toelaten dat er bij elk probleem in de sector geïnsinueerd wordt dat het de schuld van de Vlaamse overheid is. Ik vind dat een incorrecte manier van voorstellen. Dit doet echter niets af aan de ernst van de problemen. We zullen trachten te doen wat we kunnen. *(Applaus)*

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, het gaat niet over schuld, maar over verantwoordelijkheid. U bent de minister verantwoordelijk voor kinderopvang.

Ik vind uw antwoord al veel duidelijker dan dat van gisteren. Ik ben blij dat u de sociale secretariaten mee rond de tafel wilt brengen, want die sociale secretariaten hebben het blijkbaar niet begrepen en hebben Kind en Gezin niet begrepen. Of het nu de schuld is van IKG of niet, dat is discussiëren over het geslacht der engelen. Ik ontmoet onthaalouders die zeggen dat hun sociaal secretariaat naar het IKG verwijst om te bewijzen dat ze onder het paritair comité 331 vallen en gesubsidieerd worden. Er is op een of andere manier wel een band, maar dat is niet zo belangrijk, dat is discussiëren over het geslacht der engelen.

Wat wel belangrijk is, is dat er door het feit dat UnieKO aan de alarmbel trekt en mij gezegd heeft hoe ernstig het was, nu ten minste wat schot in de zaak komt. Als ik met de onthaalouders sprak, minister, bleek dat zij zich totaal verlaten en alleen voelden. Ik ben dus blij met uw antwoord. Het is een stap vooruit.

Mevrouw Mia De Vits: Minister, ik blijf samen met u de berichtgeving die er geweest is en de verklaringen die er geweest zijn, betreuren. Op die manier wordt er een sfeer gecreëerd waarbij mensen ontmoedigd worden om nog een zelfstandig kinderdagverblijf te openen. Ik betreur dat, want wij hebben ook die zelfstandige sector nodig om het recht op kinderopvang te realiseren.

Wat de administratieve fout die begaan is, betreft: het is correct dat het federale materie is, maar ik reken erop dat u met uw federale collega naar oplossingen zoekt. Ik herhaal dat de werknemers niet de dupe mogen zijn van het feit dat er fouten gebeurd zijn bij sommige sociale secretariaten. Men kan deze bedragen niet terugvorderen van de werknemers.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik ben blij dat u mijn analyse deelt. De herziening van het decreet laat zeer lang op zich wachten en zou pas in 2012 worden uitgevoerd. In afwachting van die herziening, heb ik twee concrete suggesties voor u.

U kunt de sector vandaag al helpen door een gelijkschakeling te doen tussen de gesubsidieerde kinderopvang en de zelfstandige kinderopvang op het vlak van personeel. Vandaag moet de gesubsidieerde kinderopvang 6,5 kinderen hebben voor 1 personeelslid. Er staat dus 1 persoon op de loonlijst voor 6,5 kinderen. De privékinderopvang moet 1 aanwezig personeelslid hebben per 7 aanwezige kinderen. Daar heeft de zelfstandige kinderopvang al anderhalve keer meer personeelsverplichting dan de gesubsidieerde. Dat kunt u hic et nunc – zonder te wachten op een nieuw decreet – oplossen.

Verder kunt u er werk van maken dat de sociale Maribel voor de mensen die overkomen van het paritair comité 218, geen dode letter is. We moeten zorgen voor overbrugging tussen vandaag en het ogenblik dat het op federaal niveau in de praktijk een feit is. Als we dat niet doen, zullen er koppen rollen en instellingen failliet gaan. Dan hebben we een nog groter probleem dan er nu al is in de kinderopvang.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de mensen die het jammer vinden dat dit onderwerp wordt gebruikt om nog maar eens een aanklacht tegen de inkomensgerelateerde kinderopvang naar voren te brengen. Het heeft er immers totaal niets mee te maken. Ik betreur dit omdat het een duidelijke strategie is van bepaalde mensen, in het bijzonder van mevrouw Vogels. Dit is geen goed signaal ten aanzien van de sector, van de mensen die er al deel van uitmaken en van de mensen die overwegen actief te worden.

Iedereen in het Vlaams Parlement weet dat we volop aan een nieuw kaderdecreet werken. We gaan ervan uit dat subsidiëringsbasis voor alle initiatiefnemers dezelfde moet zijn. Dit is een belangrijk decreet dat jaren zal meegaan. We moeten daar dan ook onze tijd voor nemen. Dit betekent niet dat we blind moeten zijn voor de problemen die er nu eventueel zijn. Misschien kan de minister al een tipje van de sluiter oplichten in verband met de nieuwe financiële basis waaraan we momenteel werken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik zou u willen vragen in de toekomst enige consequentie aan de dag te leggen. Gisteren is in de commissie Welzijn identiek hetzelfde debat gevoerd. Ik herinner me onder meer dat vragen van onze fractie in de marge van de commissiebesprekingen aan bod zijn gekomen, maar de dag nadien als actuele vraag worden afgewezen. Het is natuurlijk leuker het debat voor de camera's te mogen voeren dan in de beslotenheid van een hardwerkende commissie.

Ik betreur de problematiek die is ontstaan. Dit staat totaal los van onze Vlaamse verantwoordelijkheden. Ik wil uitdrukkelijk de waarschuwing herhalen die ik gisteren in de commissie heb geuit. We mogen niet in een of andere self-fulfilling prophecy belanden. Hier en in de commissie wordt haast elke week een sfeer gecreëerd die de zelfstandige kinderopvang in een slecht daglicht plaatst. Er wordt constant op allerlei eventuele problemen

gewezen. We mogen niet ontkennen dat er problemen zijn. Ik wil echter waarschuwen voor een dubbel gevolg.

Indien we zo blijven voortgaan, zullen we toekomstige initiatiefnemers afschrikken en zullen we de ouders afschrikken om een beroep op het systeem van de inkomensgerelateerde, zelfstandige kinderopvang te doen. Zo zouden we dit systeem, met andere woorden, definitief kunnen begraven.

Dit is zeker niet wat mijn fractie wenst. Mijn fractie wil een degelijk en goed functionerend IKG-systeem.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, ik wil me enkel aansluiten om op de nood aan overleg te wijzen. Ik ben blij dat dit overleg er komt. In tegenstelling tot wat sommige anderen denken, meen ik evenwel dat we niet op het kaderdecreet kunnen wachten. Ik wil, net zoals de heer Sabbe, voor een tussentijdse bijsturing pleiten.

Zoals ik gisteren al in de commissie heb verklaard, moeten we er alles aan doen om te vermijden dat plaatsen zouden sneuvelen. Ik weet dat dit ook de betrachting van de minister is. We zullen echter een tandje moeten bijsteken. Of we dit nu al dan niet graag horen of zeggen, de realiteit is wat ze is en veel voorzieningen staat het water aan de lippen. Dit is een gevolg van omstandigheden waar de Vlaamse overheid soms wel en soms niet voor verantwoordelijk is. Het is in elk geval onze bevoegdheid. We moeten volop deze kaart trekken.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, ik wil me aansluiten bij de teneur van de vorige sprekers. De N-VA vindt het spijtig dat de kinderopvangsector steeds op grond van problemen aandacht krijgt. Ik vind het spijtig dat mevrouw Vogels, die de dossiers door en door kent en al jarenlang opvolgt, de sector waarvoor ze ijvert op deze manier in een slecht daglicht plaatst. Ik vind het bizar dit in de krant te moeten lezen.

Wat de zelfstandige sector betreft, ben ik blij unaniem van alle partijen te horen dat deze sector een belangrijk onderdeel van de kinderopvang vormt. Er zijn een aantal problemen. De minister heeft dit tijdens vroegere debatten ook al verklaard. Die problemen worden grondig gescreend. Dit gebeurt zelfs in samenwerking met de beroepsvereniging voor de zelfstandigen in de kinderopvang in Vlaanderen en Brussel (UnieKO). Ik vind dat we op deze manier het juiste spoor volgen.

Minister, hoe ver staat het met het kaderdecreet Kinderopvang? Wat ik wel niet wil, is dat er, hic et nunc zoals collega Sabbe zegt, op korte termijn maatregelen genomen worden. Er worden op dit ogenblik analyses gemaakt, en een voorstel van kaderdecreet wordt uitgewerkt. Dit is nodig aangezien het een zeer complex probleem is.

Minister Jo Vandeurzen: Ik kan bevestigen wat ik ook in de commissie heb gezegd. Het is de intentie om rond de zomervakantie een decreet aan het parlement voor te leggen. We gaan uiteraard ons uiterste best doen.

Ik ben het ook eens met collega Van der Borght en anderen dat we moeten nagaan wat er intussen kan gebeuren om op een aantal urgente problemen een antwoord te bieden. Ik reken en durf rekenen op de intellectuele eerlijkheid van de collega's om te weten wat kan binnen de Vlaamse bevoegdheid en wat niet.

Het screenen van de sector, wat een uitdrukkelijke vraag van de commissie was, is bezig. Er komt een overleg en we gaan proberen om de juiste diagnoses en de juiste aanpak te stellen. Als we de tijd gehad hebben om dat goed te doen, ben ik bereid om daarover verslag uit te brengen in de commissie.

Ik ben het helemaal eens dat we moeten oppassen met een beeld op te hangen van een sector dat wel eens een selffulfilling prophecy zou kunnen worden. Ik betreur nog eens – en ik vind het persoonlijk echt een probleem – dat men dit in de media presenteert alsof er een vermenging is van alle mogelijke aspecten van de discussie. Dat is compleet niet juist en ik wil mezelf of de Vlaamse Regering niet laten culpabiliseren voor zaken die ons ook overkomen en waarover we samen proberen na te denken over wat we kunnen doen om die sector een goede overlevingskans te geven.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, ik wil u bedanken dat u deze drie actuele vragen voor de camera's aan bod laat komen. Ik denk dat het een problematiek is die heel veel Vlamingen beroert en die dan ook een debat in deze plenaire vergadering waard is.

Ik vind het een heel rare manier van reageren van de collega's en ook van de minister, die van mij de gebeten hond maken, alsof ik de sector in een slecht daglicht zou stellen. Ofwel trek je nu aan de alarmbel en zeg je dat er een groot probleem is bij 30 tot 40 voorzieningen. Ofwel zullen we de volgende 30 of 40 weken elke dag in een krant een artikel lezen over een zelfstandig kinderdagverblijf dat weer de deuren heeft moeten sluiten, met foto's van ouders die met de kinderen op schoot blijven zitten.

Is het dat wat jullie kiezen, collega's? *(Opmerkingen van de heer Tom Dehaene)*

Veel beter kun je nu aan de alarmbel trekken. Blijkbaar is dat geslaagd, mijnheer Dehaene, want blijkbaar komt er een versnelling. Blijkbaar weet heel dit parlement nu dat er in de zelfstandige kinderopvang een groot probleem is. Een probleem dat wij moeten oplossen. *(Applaus bij Groen!)*

Mevrouw Mia De Vits: Ik denk dat er een debat moet komen en dat iedereen het daarover eens is, maar laat ons de zaken correct stellen en niet zeggen dat – en ik herhaal het – de schuld van deze dreigende faillissementen bij de invoering van het inkomensgerelateerd systeem ligt. Dat is niet correct.

Als de zaken eenmaal opgelijst zijn en de problemen en de oorzaken bekend zijn, moeten wij in de commissie de discussie voortzetten. Wat ons betreft, zullen wij op het federale niveau pleiten om de werknemers die in de problemen komen, niet de dupe te laten worden van deze administratieve fout.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik ben blij dat u de analyse deelt en ik denk, in tegenstelling tot anderen, dat er geen tijd is om er lang over te debatteren. Er is nood aan dringend handelen. Dat dringend handelen bestaat in eerste instantie uit de overbrugging van de sociale Maribel voor de bedrijven die het geld maar op het einde van het jaar krijgen. Dat is het eerste wat op korte termijn moet gebeuren, of de bedrijven gaan onderuit.

Het tweede wat u kunt doen, is zorgen dat het personeelsaantal even groot is voor de gesubsidieerde sector als voor de privésector, waardoor die anderhalf keer minder personeel zal moeten hebben dan nu het geval is.

De gesubsidieerde kinderopvang krijgt 52 euro per plaats, terwijl het IKG-systeem maar 27 euro per aanwezig kind krijgt. Dat is een enorm verschil. Daaraan moet worden gewerkt.

Onze fractie gelooft niet in subsidiëring van het aanbod, maar wel in subsidiëring, waar nodig, van de vraag. Zij die tijdelijk een financieel probleem hebben, krijgen een kinderopvangcheque. We willen geen scheeftrekking die er nu is, door de ene meer te subsidiëren en de andere minder, want dat leidt onvermijdelijk tot problemen. Cheques geven voor kinderopvang aan de mensen die het nodig hebben en de rest privé laten gebeuren: zo willen wij het. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over investeren in gebouwen voor personen met een handicap via sociale coöperatieven of andere vormen van privé-investeringen

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, al jaren horen we de mantra van de wachtlijsten in de welzijnssector en de wachtlijsten bij de personen met een handicap. Het is een statement dat ooit werd gebracht door een partijgenote van u, maar het staat er vandaag nog altijd. Mijn fractie houdt hier al jaren een pleidooi om die uitdaging aan te gaan door het particuliere initiatief, het zorgondernemerschap, toe te laten in die welzijnssector.

Bij het betrekken van die private initiatiefnemer is het uiteraard van cruciaal belang dat we niemand uitsluiten. Gisteren las ik echter een artikel in De Standaard, waarin u trouwens ook kort werd geciteerd, dat mij verontrust. De titel van het artikel is ‘Gehandicapten investeren zelf in hun gebouwen’. Ik citeer: “Aan wie wordt dan gedacht als investeerders? Aan vzw’s en religieuze organisaties, die nog wel geld hebben maar niet genoeg om het zelf te investeren of geen mankracht meer hebben om zelf initiatieven te nemen.”

Als ik dat lees, minister, ben ik op mijn hoede en word ik ongerust. Het laatste wat we nu moeten laten gebeuren, is dat er hier opnieuw een zuilgebonden verhaal geconstrueerd wordt. We moeten de voorwaarden scheppen voor private initiatieven zoals de Thomashuizen in Nederland en zoals Huize De Graef bij ons, waar ouders het initiatief nemen. Zolang er aan de erkennings- en de kwaliteitsnormen wordt voldaan, moeten we iedereen toelaten om de problematiek op te lossen.

Minister, bent u bereid om alle privé-initiatiefnemers, ook de zuiver private, de bvba’s en de nv’s, toe te laten om aan dergelijke initiatieven te participeren?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega’s, als ik die vraagstelling hoor, denk ik eerlijk gezegd: arm Vlaanderen. *(Applaus bij CD&V)*

Er wordt in de sector een initiatief genomen. Ik heb daar geen enkele regelgeving voor aangepast. Ik heb daar geen enkele financiering voor georganiseerd. Een aantal experten uit de sector nemen zelf het initiatief en gaan kapitaal verzamelen – het zou liberalen als muziek in de oren moeten klinken. Zij creëren een coöperatieve vennootschap met een sociaal oogmerk en gaan zelf proberen de wooninfrastructuur te realiseren, zodat de overheid zich met haar beperkte middelen kan toeleggen op de zorgcomponent. En dan beginnen te mekkeren over zo’n initiatief? Ik vind dat een schitterend initiatief.

U vraagt wat ik doe om dat te faciliteren, mevrouw Van der Borght. Ik heb daar niets voor gedaan. Ik bewonder die mensen. Een coöperatieve oprichten en initiatief zijn in de sector, dat is iets wat ik als minister heel erg zal ondersteunen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, dat is echt niet goed, hoor: u hebt u gisteren zo kwaad gemaakt, en vandaag weer.

Minister Jo Vandeurzen: Maar stel dan vragen die ten minste …

Mevrouw Vera Van der Borght: Excuseer, ik stel u een heel duidelijke vraag. Als ik in de krant lees dat het gaat over vzw’s en religieuze organisaties, mag ik dan aan u vragen of u bereid bent om de zuiver private initiatieven toe te laten? Kunt u daarop antwoorden met ja of neen? *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik ben verheugd dat u eindelijk erkent dat dit een schitterend initiatief is. Onder uw voorgangers was dat wel enigszins anders.

Mevrouw Van der Borght, mijn fractie pleit samen met u al jarenlang voor het toelaten van het zorgondernemerschap en voor het ondersteunen van private initiatieven. Er is terecht verwezen naar het Nederlandse voorbeeld van de Thomashuizen. Minister, de wachtlijsten blijven lang en worden elk jaar langer. Ik hoop dan ook dat naast het initiatief dat gisteren is bekendgemaakt, u ook andere private initiatieven ten volle zult ondersteunen, zoals de vraag om ook in Vlaanderen Thomashuizen mogelijk te maken.

De voorzitter: Mevrouw Dewaele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, ik ben zeer gelukkig met uw antwoord. De overheid kan niet meer alleen instaan voor het wegwerken van de wachtlijsten in de gehandicaptenzorg. De oppositie pleit hier al geruime tijd voor meer aandacht voor die kleinschalige private initiatieven. U hebt net gezegd dat u dat een schitterend initiatief vindt dat u sterk zult ondersteunen. Ik ben daar heel gelukkig mee. Over een aantal weken zullen de oppositiepartijen Open Vld, Groen! en LDD een resolutie indienen waarin wij u vragen om precies die kleinschalige private initiatieven te ondersteunen. Daarbij ben ik vooral benieuwd naar het stemgedrag van CD&V, de N-VA en sp.a.

Minister, u hebt meermaals gezegd dat niets de ontwikkeling van kleinschalige private initiatieven in de weg staat. U vergeet er wel bij te zeggen dat de persoonlijke assistentie-budgetten (PAB's) worden gehalveerd. Zult u het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap daarover aanspreken?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, ik ben blij met uw steun aan die coöperatieve initiatieven.

Mevrouw Van der Borght heeft haar vraag misschien een beetje te gekleurd gesteld. U weet echter heel goed, minister, dat die coöperatieven of zelfstandige initiatieven maar mogelijk zijn wanneer de zorgondersteuning volgt. De vraag is of u bereid bent om daar voldoende soepel op in te spelen.

Als u zich zo kwaad maakt op mevrouw Van der Borght en zonet ook op mij, dan krijg ik de indruk dat de kwaal waar de oppositiefractieleiders daarstraks op hebben gewezen, namelijk dat deze regering graag bepaalt wat het parlement mag zeggen, erg verspreid is binnen deze regering.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw Van der Borght, ik heb met stijgende verbazing uw vraag beluisterd. Als er iets is waar u normaal zou moeten achter staan, dan zijn het toch wel die coöperatieven. Het is niet vandaag dat de minister hier plots erkent dat hij daarachter staat. In zijn beleidsnota en beleidsbrief staat heel expliciet en concreet dat die zorgcoöperaties een mogelijkheid zijn die we willen onderzoeken.

U moet niet zo schrikken als u het woord 'religieus' ziet staan op een bladzijde waar ook een zin of foto van de minister naast staat. De essentie van een coöperatie is dat ze kapitaal verzamelt van eenieder die een aandeel wenst te kopen. Ik raad u aan om zelf uit te testen of iedereen kan deelnemen. Koop een aandeel, en u zult merken dat iedereen kan participeren in een coöperatie.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik ben een beetje geschrokken dat u zo boos bent vandaag, zeker omdat het binnenkort Internationale Vrouwendag is en u dan toch een uitval doet naar de lieve collega's, mevrouw Vogels en mevrouw Van der Borght. Ik hoop dat dit tot vandaag beperkt blijft.

Alle gekheid op een stokje. Ik ben eigenlijk zeer blij dat deze vraag tot heel wat emoties leidt. We weten dat ook de meerderheid het idee van privé-investeringen in de zorgsector

belangrijk vindt. Ik denk dat we zeker de initiatiefnemers van deze projecten moeten feliciteren dat ze de moed hebben om die stap te zetten.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik moet eerst iets rechtzetten. Er zijn al allerlei imago's op de leden van de regering geplakt. Gisteren, de dag van de complimenten, heb ik gekeken naar de commissieleden en gezegd: "Ik zie de lente voor me." *(Gelach)*

In de afspraken Wonen-Welzijn die u hebt kunnen bekijken en waarover we gesproken hebben in de perspectiefnota 2020, met het hele plan van hervorming van de sector van personen met een beperking, hebt u duidelijk kunnen zien dat het inderdaad de bedoeling moet zijn om voor de wooninfrastructuur partners te vinden die dat kunnen organiseren. Die verantwoordelijkheid situeert zich ook binnen de initiatiefnemers in de huisvestingssector. U weet ook, mevrouw Vogels, dat in het perspectiefplan staat dat het concentreren, begeleiden of ondersteunen, ook van mensen met een beperking, maar zelfs breder, de corebusiness is van Welzijn. In die zin ben ik echt verbaasd dat er geen hoera opstijgt als er op het terrein kapitaal wordt verzameld om die woonbehoeften in te vullen, waardoor wij onze middelen kunnen concentreren op de ondersteuning van de mensen die een goede, kwalitatieve en aangepaste huisvesting kunnen vinden. Ik zal dat de volgende jaren blijven verdedigen. *(Applaus)*

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, de complimentendag is voorbij, maar als het kan zorgen voor een goed humeur: hoera, hoera, hoera vanwege de liberalen voor dat initiatief. Voor al degenen die eraan zouden twijfelen, we juichen dat uiteraard toe. Uiteraard juichen we dat toe, mevrouw Heeren. Maar we zijn bezorgd en we vragen om het breed en open te bekijken. Dat is onze vraag. Zoals mevrouw Vogels heeft gezegd, is dat de eerste stap: de infrastructuur breed bekijken, iedereen de kans geven. Dan volgt uiteraard de invulling van de zorg op zich. Dat is een tweede zaak. Dat zal misschien het voorwerp uitmaken van een volgende actuele vraag. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het actieplan tegen sluikstorten langs de wegen

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, daarnet werd verwezen naar de Vrouwendag en gisteren was het Complimentendag. Minister, toen ik deze morgen de krant bekeek, had ik het gevoel dat ik u een complimentje moest overmaken, zij het dat het een dag te laat is.

In ieder geval, collega's, maken we regelmatig gebruik van het openbaar vervoer, maar ook van de auto. Als er één zaak is, minister, dat ook mij mateloos stoort, dan zijn dat de tonnen afval langs onze wegen. Ik heb er deze middag nog op gelet. De E34 tussen Turnhout en Antwerpen, en dan vooral de middenberm, is één stort. Nu zou u kunnen zeggen dat de overheid in de fout gaat. Maar neen, beste mensen, het zijn degenen die de afval daar gooien die fout zijn.

Als boutade vertel ik nogal eens het volgende verhaal. Men kan toevallig te snel rijden. En dan staat er vaak een flitscamera. Een week later weet men hoeveel men moet betalen. Men kan op een moment van onoplettendheid door een rood licht rijden. Voor hetzelfde geld hangt daar ook een camera of staat er politie. Het kan gebeuren. En dan moet men betalen. Maar dat men op een onbewaakt moment iets uit de wagen zou kieperen, dat kan er bij mij niet in. Dat gebeurt steeds bewust.

En wat lees ik dan, minister? Ik lees dat we vorig jaar bijna 3 miljoen kilogram sluikafval hebben verzameld, dat er in Vlaanderen 260 toezichthouders zijn, dat er 104 boetes zijn uitgeschreven. In hetzelfde krantenartikel lees ik echter dat de meeste geseponeerd worden.

Ik stel vast dat bijna alle gemeenten in Vlaanderen via retributiereglementen, via de GAS-reglementering, via allerlei initiatieven waarbij verenigingen gemobiliseerd worden om het sluikafval tegen te gaan, het probleem proberen aan te pakken. Minister, ik lees dat u van plan bent de strijd aan te gaan tegen datgene wat miljoenen euro's kost, uitgaven die men eigenlijk kan vermijden. Hoe denkt u het probleem aan te pakken?

Hoe wilt u dit verder aanpakken? Blijkbaar overweegt u ook op de snelwegen de GAS-reglementeringen (gemeentelijke administratieve sanctie) toe te passen. Het is echt geen zicht met dat afval in Vlaanderen. Wij willen u steunen in de aanpak ervan.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, naar aanleiding van de cijfers van 2009 is eind 2009 beslist om in 2010 een aantal speciale acties te ondernemen in de strijd tegen het zwerfvuil. Er worden sensibiliserende campagnes gevoerd om mensen aan te zetten geen bijdrage te leveren tot de zwerfvuilberg in Vlaanderen. Er wordt ook gekeken hoe we de infrastructuur kunnen aanpassen. Er zijn gedurende een bepaalde periode blikvangers geplaatst langs onze wegen en snelwegen, maar de zones rond die blikvangers werden afvalbergen, omdat men ernaast mikte. Dat bleek niet zo'n goede maatregel.

In 2010 is er op twee plaatsen in Vlaanderen werk gemaakt van een aanpak voor de handhaving. In Oost-Vlaanderen hadden de wegentoezichters extra aandacht voor zwerfvuil. U vermeldt het aantal wegentoezichters, mijnheer Van Dijck. Maar zij doen uiteraard veel meer dan enkel kijken waar het vuil is. Zij staan in voor het algemene toezicht op de gewestwegen. In Oost-Vlaanderen is er een actie geweest om vaker op heterdaad te betrappen.

In Turnhout is samengewerkt met de GAS-ambtenaren, maar dan heb je een speciaal reglement nodig. Bijna 70 procent van de Vlaamse gemeenten heeft vandaag een politie-reglement of een gemeentelijk reglement met een gemeentelijke sanctie die kan worden opgelegd aan mensen die worden betrapt op het verspreiden van zwerfvuil. Niet alle gemeenten nemen het gewestwegennetwerk op in het reglement. In Turnhout is dat wel zo. In dat geval kunnen de wegentoezichters een proces-verbaal perfect doorsturen naar de GAS-ambtenaren, die dan zorgen voor de verdere afhandeling en de inning van de boete. In Turnhout heeft dat geleid tot een vrij behoorlijk aantal extra dossiers, die ook allemaal zijn geïnd.

Daarom is het mijn bedoeling om volgende maand samen te zitten met de VVSG om te kijken of we een structurele samenwerking kunnen opzetten. De bedoeling zou zijn dat al die GAS-reglementen de gewestwegen opnemen, waardoor de zaken via gemeentelijke weg kunnen worden afgehandeld.

De heer Kris Van Dijck: Dank u wel, minister, er liggen ook kansen binnen de milieuhandhaving. Als ik goed ben ingelicht, zijn er tussen 1 mei 2009 en 31 december 2009 870 klachten over sluikstorten ingediend bij de parketten. Dat was 30 procent van alle milieuklachten. Ook daar stellen we vast dat er wordt geseponeerd. Dan rijst inderdaad de vraag of we naar een administratieve sanctie kunnen gaan. Het is enorm storend hoe onze wegen eruit zien. Het sluitstuk van het beleid moet zijn: wie in overtreding gaat, wordt gesanctioneerd.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik was ook verbaasd toen ik vandaag de cijfers in de krant las. Vorige vrijdag heb ik van de minister al die antwoorden gekregen op schriftelijke vragen daarover. Ik dacht dat wij in dit huis antwoordtermijnen hadden die golden voor een periode

van vijftien dagen. Er is dus iets niet correct met de toepassing van de regels. Ik heb mij daar zelf altijd nauwgezet aan gehouden.

Vorige week vrijdag heb ik die cijfers van u gekregen, minister. Ik heb daaruit begrepen dat er in Vlaanderen 257 bevoegde ambtenaren zijn, die samen 199 pv's hebben opgesteld, waarvan 95 op basis van betrapping op heterdaad.

Dat is nog niet één proces-verbaal per bevoegd ambtenaar, terwijl er toch een reëel sluikstortprobleem is langs onze wegen. We zijn daar allemaal getuige van. Mijnheer Van Dijck, uiteraard heeft dat te maken met een gebrek aan burgerzin, maar het zou ook helpen als de pakkans groter werd.

Dan is er de kwaliteit van die pv's. Zelfs als we administratieve boetes gaan opleggen, omdat de rechtbanken andere prioriteiten hebben, dan nog moeten die pv's in orde zijn. Mensen kunnen bij de rechtbank in beroep gaan en dan kunnen de pv's worden geseponeerd omdat ze vormelijk niet in orde zijn. We moeten de mensen dus goed opleiden om goede pv's op te stellen. We moeten mensen motiveren om serieus met hun werk bezig te zijn. We moeten de pakkans vergroten en vormelijk correcte pv's laten opstellen, om die gesel van het sluikstorten te bekampen.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, volgens de cijfers is er een opvallend verschil tussen de provincies. Hebt u indicaties van de oorzaak van die verschillen? Ligt dat aan de morfologie van de wegeninfrastructuur, aan het aantal kilometers? Of ligt het aan een verschil in aanpak?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, schriftelijke vragen zijn inderdaad een interessant controlemiddel. Wie heel veel vragen stelt, heeft na meer dan anderhalf jaar legislatuur al een vrij grote bibliotheek over bepaalde onderwerpen. Vorig jaar stelde ik u zo een schriftelijke vraag over de parking van de autosnelweg E34 in Vorselaar. Mijnheer Van Dijck, u kent die wel. Dat is in uw streek. Daar gaat het niet over zwerfvuil langs de weg maar over twee voormalige parkings, twee rustplaatsen waarvan het gebouw binnenkort zal worden afgebroken. Het zijn echte stortplaatsen geworden. Ik heb u gevraagd wat het huidige ritme van de afvalophaling daar is. U hebt me geantwoord dat dit in de winter tweemaal en in de zomer driemaal gebeurde. Dan hoeft het u niet te verbazen dat die parking is verworden tot een stort.

Ik heb u ook gevraagd wie toezicht hield op het terrein, en met welke frequentie, en of er voorzien was in andere beveiligingsmaatregelen, zoals camera's. U hebt me geantwoord dat er geen toezicht was van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) op die terreinen, en dat camera's er zeker niet nodig waren. De cijfers verbazen me dus niet. Die 260 toezichthouders controleren dan wel op zwerfvuil, wat bijna niet controleerbaar is. Ik ben tegen een camerastaat, maar op dergelijke plaatsen zouden camera's wel helpen om die plaatsen, die dienen om er te picknicken, proper te houden. Ik raad u toch aan wat meer de vuilniswagen daarheen te sturen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, de problematiek van het zwerfvuil is ook mij natuurlijk niet onbekend. Dit probleem stoort me mateloos. Net als de heer Reekmans wil ik de klemtoon leggen op de problematiek van de vuile parkings. Als ik het goed heb, zijn er veel concessies verleend op die parkings, en is vorig jaar een deel van die concessies herzien. Ook de concessiehouder heeft een verantwoordelijkheid, zeker als het gaat over het organiseren van die vuilophaling daar en het toezicht daarop. Kunt u daar bijsturen en die concessiehouder aanporren tot wat meer verantwoordelijkheid op dat vlak?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, minister, we betreuren ook ten zeerste dat het afval langs de wegen toch opnieuw toeneemt en dat er toch nog heel veel wordt gesluikstort. Ik denk dat we allemaal achter het actieplan kunnen staan, dat voorziet in een veel repressiever optreden. Er moet voor worden gezorgd dat die boetes heel snel worden uitgeschreven, maar ook snel kunnen worden geïnd. Dat lijkt me een goede aanpak. Tegen wanneer kan die repressieve aanpak, kan heel dat systeem van administratieve straffen worden uitgebreid tot heel Vlaanderen? Naast die repressieve aanpak lijkt het me ook belangrijk te blijven inzetten op preventie. Zullen er in dat actieplan ook preventiemaatregelen voorkomen?

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Keulen, ik zal dat laten nakijken. Ik weet dat de stand met betrekking tot de schriftelijke vragen ongeveer 750 vragen op vijf maanden tijd bedraagt. Het gaat over heel uiteenlopende onderwerpen. U stelt dat u precies dezelfde vraag hebt gesteld en dat u daar vrijdag blijkbaar het antwoord op hebt gehad. Mijn excuses. We proberen daar echt wel op te letten.

Wel kan ik u zeggen dat de krant in kwestie de vraag heeft gesteld. Dit is geen actie van onze kant geweest. In Wallonië heeft minister Lutgen een actie aangekondigd met betrekking tot omgaan met zwerfvuil, en daarom heeft men ons de vraag gesteld hoe wij daarmee omgaan, wat onze acties zijn.

Ik heb toen ook de beleidsmatige vragen die mij zijn gesteld, beantwoord. Ik kijk het na. Het is niet mijn bedoeling om daar een spelletje van te maken, integendeel.

Mijnheer Keulen, u hebt een punt als u zegt dat het weinig is. Als je het aantal pv's per provincie bekijkt, is dat in een aantal provincies verschrikkelijk weinig. Men meldt me ook dat het enorm demotiverend was – het zou het niet meer mogen zijn – om pv's op te maken als je ziet dat ze sowieso consequent geseponeerd worden. We hebben nu twee instrumenten. De heer Van Dijck heeft het tweede vermeld. We hebben namelijk de GAS-reglementering die gemeentelijk kan worden gebruikt. Het Milieuhandhavingscollege kan, wanneer de procureur beslist om niet te vervolgen, perfect zelf een sanctie opleggen. Het Grondwettelijk Hof heeft bevestigd dat dat absoluut mogelijk is De tijd is voorbij dat alles zomaar wordt geseponeerd. Het wordt vervolgd. Er bestaan instrumenten, zowel de GAS als het Milieuhandhavingscollege. U hebt een punt, maar het is ook een kwestie van motivatie, namelijk weten dat er effectief boetes worden geïnd.

Mijnheer D'Hulster, de verschillen tussen de provincies zijn inderdaad zeer groot. Positief aan de resultaten van 2010 is dat waar men bijzondere aandacht heeft gehad, men ook resultaten boekt, zoals in Oost-Vlaanderen waar men specifieke probleemzones extra heeft gecontroleerd en waar men 55 pv's heeft. Als je als wegentoezichter weet dat er gevolg aan zal worden gegeven in het inningsproces, dan kan je natuurlijk veel strakker zijn in je handhavingsbeleid.

Mijnheer Reekmans, u raakt een zeer teer punt aan. Bij AWV hebben we vastgesteld dat als je elke dag een bepaald zone schoonmaakt, die elke dag weer helemaal vol met vuil zal liggen. Je moet er gewoon voor zorgen dat de pakkans groter wordt. Dat is door velen hier gezegd. Dat is wat we nu van plan zijn. Mijnheer Reekmans, ik ken niet alle parkings van buiten. Ik weet veel, maar ik ben geen wandelende computer die elke parking van Vlaanderen kent. Men zou me dan verwijten dat ik te veel weet. Ik weet in elk geval wel dat we in twee zones hebben ingezet op extra handhaving. U kunt gerust zijn, we zullen dat ook in 2011 doen.

Om de heer Reekmans helemaal gelukkig te maken, hebben we bovendien voor 2011 vijf parkings geselecteerd – ik weet niet of zijn vuile parking erbij zit – die een netheidsbarometer zullen krijgen. Dat betekent dat men week na week gaat opvolgen, in 2011, dus niet in 2010 en niet 2009, wat het resultaat is van de maatregelen die we nemen. Mijnheer Reekmans, ik zal kijken of uw parking erbij zit en als die erbij zit, dan zult u daarvan verwittigd worden.

Mijnheer Peeters, u raakt ook een terecht punt aan. In de nieuwe concessies die zijn verleend, wordt bijzonder veel aandacht besteed aan de netheid. Nog eens, het is een zeer moeilijke keuze die moet worden gemaakt. Je moet aan een picknickplaats natuurlijk in infrastructuur voorzien, maar je moet ervoor zorgen dat de infrastructuur om het afval in te deponeren, geen stort wordt. Mensen zijn heel creatief in het deponeren van allerlei zaken bij voorzieningen voor klein afval.

Mevrouw Smaers, het is zeer nuttig om met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) samen te komen. We moeten in ieder geval de gemeentelijke reglementen screenen. Een aantal reglementen hebben alleen betrekking op de gemeentelijke wegen. Dat betekent dat je met het GAS-reglement niets kunt doen op gewestwegen of snelwegen. Daar moet eenvormigheid in komen. Via het Milieuhandhavingscollege kan je in gemeenten waar geen GAS bestaat, perfect via een bestuurlijke geldboete tot sanctionering laten overgaan. We moeten daar wat meer uniformiteit in brengen zodat de wegentoezichters geen encyclopedie boven moeten halen om te kijken of in een bepaalde gemeente een GAS bestaat. Men moet dat automatisch weten. Men moet ook weten of die reglementen, zeker wat betreft het toepassingsgebied op de gewest- en snelwegen, helemaal correct zijn.

De heer Kris Van Dijck: Minister, met deze actuele vraag wil ik ook een boodschap brengen. Het was niet alleen naar aanleiding van de persberichten die ik heb gelezen, maar ook van een schriftelijke vraag hierover van de heer Yüksel. Door het dumpen van zwerfvuil, kleine verpakkingen en ook grotere zakken, vluchten die mensen weg van de ophaling aan huis die ze moeten betalen. Nochtans is dat vaak het systeem van ‘de vervuiler betaalt’.

Er zijn weinig landen waar de huisvuilophaling gestructureerd is zoals in Vlaanderen. Ze werkt prima. We kunnen niet tolereren dat mensen hun huisvuil ten laste van de gemeenschap op gemeenschappelijke terreinen dumpen. Minister, we zullen alles in het werk stellen om u in de strijd daartegen bij te staan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de impact van vaste energiecontracten op de energieprijs

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het voorstel van de minister voor vaste energiecontracten, in het licht van de sterke stijging van de energieprijzen

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Minister, op 16 februari hebt u een opiniestuk gepubliceerd in een krant. U zei dat het een interessant idee was om energieleveranciers te verplichten om met vaste contracten te werken. U voegde er meteen aan toe dat er enkele voordelen zijn. De energieprijs zou dan minder invloed op de index hebben en de gezinnen zouden minder gemakkelijk worden geconfronteerd met onverwachte prijsstijgingen.

U weet dat het aandeel van de leveranciers in de totaliteit van de energiefactuur heel beperkt is. Het gaat over 36 procent. 64 procent gaat over zaken waar de overheid de hand in heeft. De bijdrage in het kader van de verplichtingen groenestroomcertificaten, warmte-kracht-koppeling (wkk’s), de federale bijdrage, de distributienettarieven, openbare dienst-verplichtingen enzovoort. De recente inflatie heeft inderdaad veel te maken met de hoge energieprijzen, maar ook de totale energiefactuur wordt meegerekend, dus alle componenten die een energiefactuur maken tot wat ze is.

Minister, bent u het eens met de stelling dat de bijdrage van de leveranciers vrij beperkt is in de totale energiefactuur? Bent u van oordeel dat we misschien andere maatregelen moeten treffen? Dat we meer moeten doen dan de leveranciers te verplichten om vaste contracten te gebruiken?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De goede huisvaders en -moeders zijn gisteren van hun stoel gevallen toen ze de koppen in de krant lazen dat hun energiefactuur nog maar eens zal stijgen, en nog wel op een dramatische en spectaculaire manier. Het is dan ook gepast om u hierover te ondervragen, te meer omdat u hierover vorige week al enkele ideeën had gelanceerd.

We weten allemaal dat de energieprijs in Vlaanderen bijzonder hoog en volatiel is, omdat we een directe koppeling hebben aan wat er gebeurt op de internationale energiemarkt. U hebt het voorstel gelanceerd om met vaste contracten te werken, van één tot twee jaar, zodat de horizon zekerder is, zoals dat in een aantal buurlanden bestaat.

Daarmee zullen we niet alles hebben opgelost. We zijn daar niet voor bevoegd. U mag luidop denken, en ik moedig u daartoe aan, maar we zitten in een internationaal systeem waar we weinig greep op hebben. Onze energiemarkt wordt vanuit Frankrijk gestuurd. Het zijn Franse energiegroepen die de prijs zetten. Mevrouw Homans kan zeggen dat we dat niet moeten dramatiseren, dat het maar voor een klein stukje is. Maar neen, het is een belangrijk stuk. We zouden meer greep moeten krijgen op de energiemarkt en -prijs. De idee van haar fractie om een Vlaams energiebedrijf op te richten, was geen slecht idee. Helaas is dat Vlaams energiebedrijf te weinig ambitieus en beschikt het over te weinig middelen om echt concurrentieel te wegen op de internationale energiemarkt.

Minister, u hebt een idee gelanceerd. Ik denk dat u gelooft in de waarde ervan. Het heeft zijn waarde, maar denkt u niet dat er daarnaast andere, bijkomende maatregelen moeten worden genomen?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, ik wil u allebei voor een groot stuk gelijk geven. Ik geloof in het idee van de vaste contracten. Ik meen dat we af moeten van de volatiliteit bij ons, die is er niet in de buurlanden. Het effect op de index brengt onze concurrentiepositie tegenover die buurlanden steeds in gevaar. De effecten daarvan zijn veel groter en ruimer dan enkel die op de energiefactuur, ik meen dus dat dit een goed idee zou zijn.

Het zou bovendien kunnen zorgen voor een betere en eerlijkere marktwerking omdat de consument dan niet alleen weet wat het bedrag is dat hij zou betalen bij het aangaan van de factuur, maar ook dat hij dat bedrag de hele tijd zal betalen. Nu worden erg ondoorzichtige formules gebruikt om maand na maand het bedrag dat moet worden betaald, aan te passen, maar dat weet de gebruiker pas na een jaar bij de afrekening.

Wat de marktwerking betreft, kan dit, zeker gecombineerd met een gratis opzegmogelijkheid in het geval men de factuur toch wil laten stijgen, helpen op het niveau van de leveranciers.

Ik ben het met u beiden eens dat dit nog maar een deel van koek is die bepaalt wat we betalen. Een aantal andere aspecten daarvan hebt u ook aangeraakt. De internationale markten horen daarbij, zeker voor wat de aangekondigde stijging van de gasprijzen betreft. Als belangrijke vaarroutes van schepen door landen gaan waar er politieke instabiliteit is, dan hebben wij het altijd onmiddellijk zitten, en dat is een groot probleem.

Een tweede aspect is de productie. Historisch gezien is de productie – voor elektriciteit nog meer dan voor gas – in handen geweest van een monopolist. Het is natuurlijk moeilijk om van een echt vrijgemaakte markt te spreken als de productie niet echt vrij is doordat ze te veel in één hand blijft.

We zouden twee dingen kunnen doen. We zouden inderdaad zo veel mogelijk nieuwe spelers op de markt kunnen brengen. Dat kan via een Vlaams energiebedrijf of door een aantal andere investeerders te stimuleren om te investeren. We zitten daar met één concreet knelpunt, en dat heeft mevrouw Homans ook aangehaald. Als we willen aanmoedigen om te investeren, moeten we soms een beetje steun geven, bijvoorbeeld in de vorm van groenestroomcertificaten. Maar als we anderzijds de steun te hoog inschatten, heeft die een heel nefast effect op de eindprijs voor de consument. Het is de kunst om het midden te vinden, om nooit te veel te betalen, niet meer dan nodig om de investering van de grond te krijgen, maar wel genoeg om de investering te laten gebeuren, want op productieniveau hebben we meer concurrentie nodig.

Met de tussentijdse en de definitieve evaluatie proberen we hier werk van te maken. We proberen ook om de impact van het distributienettarief wat kleiner te maken of minstens niet groter dan nodig.

Mevrouw Liesbeth Homans: Minister, ik dank u. Het eigenlijke aandeel van de leverancier en de werkelijke prijs voor de energie verschillen niet zoveel van die in Nederland en Frankrijk. De grote verschillen in de energiefacturen zitten vooral in de bijkomende componenten die ik heb aangehaald.

Ik vind het een beetje jammer dat ik deze vraag hier moet stellen. Ik had de vraag willen agenderen voor de commissie morgen, omdat ik eigenlijk een breder debat had gewild. We moeten ook eens alle openbaredienstverplichtingen onder de loep durven nemen. De discussie over wat nodig is en wat niet, over wat efficiënt is en wat niet, moet gevoerd kunnen worden. U gaf zelf aan dat het nuttig zou kunnen zijn om bepaalde tarieven naar beneden te halen. Ik hoop in elk geval dat we deze discussie ook uitgebreider kunnen voeren in de commissie.

De heer Jan Penris: Voor alle duidelijkheid, mevrouw Homans, ik heb niet onder uw duiven willen schieten, dat zou ik niet durven. Ik ben trouwens voorzitter van die commissie en ik heb er alle baat bij dat het debat zo breed mogelijk wordt gevoerd in de commissie zelf, maar er was de actualiteit van de mededeling van een aantal belangrijke energieleveranciers. Daarop moeten we als politici inspelen, want we zitten op dat moment in de zakken van de mensen, we zijn bezig met het opdrijven van de energiefactuur op een, volgens mij, onverantwoorde manier.

Ik heb u heel goed beluisterd, minister, en ik vond uw aanzet vorige week heel goed. Ook ik vind dat we op langetermijncontracten moeten durven inspelen. U hebt, dat merkt De Standaard vandaag fijntjes op, een aantal partijgenoten op sleutelposities in een aantal belangrijke energiebedrijven en -spelers. Niets houdt u tegen om op informele manier tegenover die mensen dat waardevolle idee van u te verdedigen en te laten verzilveren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, natuurlijk moeten we er alles aan doen om de kosten van de openbaredienstverplichtingen te beperken, echter zonder de broodnodige ecologische en sociale correcties die we hebben ingevoerd in de vrijgemaakte markt, aan de kant te zetten of overboord te gooien. Het leeuwendeel van het probleem zit in de ‘commodityprijs’, de prijs die de producenten en leveranciers aanrekenen. Als de monopolist op onze markt met zijn afgeschreven kerncentrales meer dan 2 miljard euro winst realiseert volgens de federale regulator, maar hier in ons land amper belastingen betaalt, dan zitten we wel degelijk met een probleem.

En hij betaalt in ons land amper of geen belastingen. Dat is wel degelijk een probleem. Dat is 2 miljard euro die uit onze economie wordt gesluisd, die naar Parijs wordt versast en waar onze samenleving niets aan heeft. In plaats van de zonnepanelen van onze buurman te bekritiseren, zouden we in de eerste plaats eens moeten kijken naar de overmatige winsten

van ons buurland, die onrechtmatig zijn en die zorgen voor veel te hoge prijzen en voor een veel te groot verschil tussen de productiekost, die zeer laag is bij de historische monopolist, en de marktprijs voor dewelke hij zijn stroom verkoopt.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, het debat over energie is in dit parlement altijd heel moeilijk. Een groot deel zit op het federale niveau en er zit een klein stukje op het Vlaamse niveau. Anderzijds mag België zich weer fier op de borst kloppen: we zijn ook de kampioen als het gaat over energieprijzen. Zeker als je weet dat het federale niveau 21 procent btw heft. We zijn een van de weinige landen waar energie gelijkstaat met kaviaar en andere luxeproducten. Dat is misschien te zeer beeldspraak, maar het is zo. In de meeste landen wordt energie als een basisproduct beschouwd, bij ons niet. Als je dan kijkt naar het aandeel puur product, een dikke 30 procent, en daarnaast de distributiekost bekijkt, ook 30 procent, dan blijkt dat het bijna evenveel kost om de energie en de elektriciteit in het stopcontact en in de ingang van een woning te krijgen als om ze te maken. Als we vandaag te kampen hebben met immense prijzen, weegt dat nog zwaarder door voor onze consument. De energiearmoede gaat er alleen door toenemen. Ik houd mij al vast voor de cijfers van dit jaar. En met deze prijzen zal het de volgende winter nog veel erger worden.

Minister, u hebt inderdaad een goede aanzet gedaan. U kunt één ding wel zelf doen. Maak eindelijk komaf met de ongelijke distributiekosten in dit land. De verschillen blijven bestaan. Ieder stopcontact in Vlaanderen gelijk maken, iedere invoer van aardgas in Vlaanderen gelijk maken: dat is pas sociaal. Groen! en LDD hebben meer dan een jaar geleden daarover een voorstel van resolutie ingediend. Deze werd weggestemd door de meerderheid. Doe daar iets aan. Dan zult u vanuit Vlaanderen de energiefactuur kunnen doen zakken.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: De prijsstijging van aardolie, gas en elektriciteit duidt er nog maar eens op dat er nood is aan investeringen in hernieuwbare energie en dus niet aan een afbouw van de vergoeding voor groenestroomcertificaten.

Het Vlaams Energiebedrijf wordt hier vermeld. Maar het bestaat nog altijd niet. Er is het voorbije jaar al veel over gezegd, maar het bestaat nog altijd niet.

Collega's, wat mij in deze discussie stoort, is dat de minister veel communiceert, terwijl het niet altijd duidelijk is wat er exact gebeurt. In verband met het actieplan Windenergie is het ook zo. Dat is al een paar keer aangekondigd, maar we hebben nog altijd niets gezien.

Minister, het idee van de vaste contracten is een goed idee. De analyse van het duopolie is goed. Maar minister, wat gaat u hiervoor exact doen? Gaat u met uw federale collega samenzitten en gaat u dit concreet voorstellen?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: De heer Bart Martens zegt dat we zo veel als mogelijk is binnen onze bevoegdheden de prijs moeten drukken. Maar de recente stijgingen hebben alles te maken met de evoluties op de internationale markt. Daarom probeert minister Magnette op het federale vlak die prijzen te plafonneren. Dat is goed, maar dat is, zoals de vaste contracten, een federale materie.

Minister, de openbare dienstverplichting is een belangrijk aandeel van de kostprijs. Wanneer komt er eindelijk een evaluatie? Wij zijn ervan overtuigd dat een aantal stukken op de leverancier kunnen worden gelegd in plaats van op de distributienetbeheerder. Dat zou voor een deel wat competitiviteit kunnen aanbrengen en de prijs misschien wat doen zakken.

Ook de timing is belangrijk. Wanneer voorziet u dat? Gelooft u dat het Vlaams Energiebedrijf, toch een van de koninginnenstukken van het Vlaamse regeerakkoord, een rol

kan spelen bij het drukken van de prijzen op de Vlaamse energiemarkt? Wanneer wordt het effectief operationeel?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, uw vaste prijzen, dat klinkt goed bij de mensen die niet veel snappen van de ingewikkelde manier waarop de energieprijs wordt berekend.

Het mag toch wel worden gezegd dat slechts één derde van de energieprijs die van het product zelf is. U zegt dat de prijs zou dalen door vaste contracten. Hetzelfde geldt als we rekening zullen houden met toekomstige ontwikkelingen zoals in het Midden-Oosten of met andere zaken. Hierdoor zal die prijszetting van in het begin hoger zijn bij een vast contract. Dit zal de inflatie in de hand werken.

U bedoelt het goed, maar ik ben niet zeker dat dat een positief resultaat zal hebben.

Minister Freya Van den Bossche: Ik zal eerst even inpikken op dat laatste. Mevrouw Van Volcem, in onze buurlanden die werken met niet-geïndexeerde contracten is de volatiliteit niet van die aard waardoor de doorrekening in de index ook niet van die aard is. Dat zorgt voor een stabielere energieprijs zodat die plotse effecten op de index uitblijven die de concurrentiepositie in gevaar brengen.

U moet eens kijken naar de buurlanden. Wij zijn vrij uniek wat dat betreft. Ik heb destijds een opiniestuk geschreven net omdat ik het gevaarlijk vond dat sommigen ervoor pleitten om de energieprijs dan maar uit de index te halen. Dat is geen oplossing, omdat de levensduurte natuurlijk moet worden weerspiegeld door die index. Energie is een belangrijk onderdeel van die levensduurte. We moesten eerder een rem zetten op die volatiliteit, die snelle stijgingen in de energieprijs en die onmiddellijke doorrekeningen ervan in de contracten van die primaire energieprijs. In het buitenland gebeurt dat niet, toch niet in de ons omringende landen. Een vast contract zal dan inderdaad misschien wat hoger starten, maar het blijft ten minste altijd gelijk, het zal niet voor oncontroleerbare schokken zorgen. Het zal ervoor zorgen dat de gebruiker precies kan vergelijken bij welke leverancier hij het goedkoopste af is. Dat is winst, dat is niet alleen belangrijk voor de index en de concurrentiepositie van ons land, niet alleen voor de werknemers en werkgevers, maar ook voor een duidelijker keuzemogelijkheid voor de consument op deze gedeeltelijk vrijgemaakte markt.

Ik geef heel wat collega's gelijk dat er op twee niveaus een belangrijk probleem is bij de productie. Er is inderdaad een hoge productie. Wat elektriciteit betreft, zijn er afgeschreven centrales waar grote winsten op worden geboekt. Ik zou durven suggereren om een systeem van een 'kost plus' te ontwikkelen. Men mag daar wat winst op maken, maar met de 'kost plus' kan het geheel aan productie fair worden verkocht aan alle leveranciers zodat de concurrentie optimaal kan spelen. Dat is een model waar ik in zou geloven. Er zijn echter vele mogelijke modellen. Zo verwijst de heer Decaluwe naar maximumprijzen. Er zijn nog andere modellen mogelijk om een rem te zetten op die ongebreidelde stijging. Ik denk dat velen onder ons wel weten dat de overheid iets meer impact moet proberen te hebben op die energieprijzen.

Ik ben het ermee eens dat veel daarvan afhangt van de internationale markten. Daarom is het ook belangrijk dat we zoveel mogelijk in eigen productie proberen te voorzien. Die is dan minder vatbaar voor allerlei factoren die we niet in de hand hebben zoals politieke instabiliteit van regimes.

Ik wil de heer Sanctorum ook geruststellen. U zegt dat we niet meedoen aan het afbouwen van een groenestroomcertificaat. Het gaat niet om het afbouwen, maar om het bepalen van een faire hoogte van die certificaten. Het moet genoeg zijn om investeringen aan te zwengelen, maar we mogen niet oversubsidiëren. Dat zou leiden tot een te hoge impact op de eindprijs en die wordt betaald door de zwakste consument die het minst kan investeren in energiebesparende maatregelen en eigen energieopwekking. Daar moeten we ons ook voor

hoeden. Het is dansen op een slap koord. Het is moeilijk om niet in één van de twee uitersten te vervallen, maar het is mijn ambitie om op die koord te blijven.

Wat die openbaredienstverplichtingen betreft, is er inderdaad een evaluatie. Wij willen evolueren naar actieverplichtingen. Vandaag zijn dat geen concreet omschreven actieverplichtingen. In de werkingsgebieden van de distributienetbeheerders (DNB's) krijgt men ook voor andere ingrepen soms wel gels, soms niet, soms een beetje en elders krijgt men veel. Dat verschilt nogal. Wij willen dat uniformiseren. Ongeacht waar men woont, zal men recht hebben op dezelfde tegemoetkoming voor dezelfde ingreep. Ik denk dat dat slim en zinvol is. Er is een historische verklaring waarom de ene DNB een andere kost aanrekent dan de andere. Als we er in de toekomst echter minstens voor kunnen zorgen dat die actieverplichtingen gelijklopen, kunnen we dat geleidelijk aan toch iets meer uitvlakken. Die evaluatie is er dus zeer zeker. Ik neem aan dat er in de commissie ook serieus over zal worden gesproken.

De mate waarin het Vlaams Energiebedrijf een speler zal kunnen zijn, hangt in grote mate af van het concrete businessplan van het bedrijf. We weten in grote lijnen wat de doelstellingen zullen zijn en welk kapitaal erin zal zitten. De vraag is wat de prioriteiten zullen zijn. Die prioriteiten zullen in het businessplan worden verwoord. Zodra de leden zijn aangesteld, moet de raad van bestuur dit samen met de Vlaamse Regering uitwerken. Op basis van dat businessplan zullen we hierover allemaal veel concretere uitspraken kunnen doen.

Mevrouw Liesbeth Homans: Zoals de minister terecht heeft opgemerkt, moeten een aantal zaken met betrekking tot energie nog aan de overkant van de straat worden geregeld. Ik roep iedereen dan ook op om de eigen partijgenoten daar op hun verantwoordelijkheid te wijzen.

Mijnheer Martens, wat de openbaredienstverplichting betreft, viseer ik absoluut mijn buurman met zijn eventuele zonnepanelen niet. Ik wil gewoon nagaan welke openbaredienst-verplichtingen efficiënt zijn. Ik denk dan, bijvoorbeeld, aan het gratis verstrekken van 100 kilowattuur. Is dat voor iedereen nodig? Wij krijgen dat ook. Ik denk dat we dat geld beter zouden investeren in energie-efficiëntie en in maatregelen voor mensen die het echt nodig hebben. Dat lijkt me belangrijker dan die energie gratis uit te delen. De minister weet ook dat niets gratis is.

De heer Jan Penris: De minister heeft verklaard dat het Vlaams Energiebedrijf nog altijd geen businessplan heeft. Ik vind dat jammer. Ik dacht dat er al minstens een aanzet zou zijn. Zonder businessplan is er zelfs geen aanzet. Ik neem daar akte van.

Ik heb de frustratie van de andere leden van het Vlaams Parlement gehoord. We zijn bereid een grondig debat over het energiebeleid in Vlaanderen te voeren. We voelen echter allen aan dat we daartoe niet de instrumenten hebben. Een van de vorige sprekers heeft naar de btw verwezen. Onze handen zijn gebonden. Zonder die instrumenten kunnen we geen energie-beleid voeren.

Bepaalde partijen nemen zich allicht voor te proberen dat beleid te regionaliseren en ervoor te zorgen dat we minstens het energiebeleid in handen krijgen. Ik weet niet of dit punt in de nota's van de heren Vande Lanotte, De Wever en Reynders aan bod is gekomen. Ik betwijfel het. Voor mij is dit echter geen discussiepunt. Ik wil de leden van de linkerzijde erop wijzen dat ik in een onafhankelijk Vlaanderen over het energiebeleid wil debatteren en dat we elkaar daar volgens mij ergens onderweg kunnen ontmoeten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken van het Jongerenpact 2020

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, in het Vlaams regeerakkoord is de volgende belangrijke opdracht opgenomen: “In een ruimer perspectief stelt de Vlaamse Regering een jongerenpact op met de jongeren, waarbij toekomstgericht wordt gekeken naar maatschappelijke thema’s als solidariteit met de generaties, talentontwikkeling, creativiteit, engagement en uitdaging, gekoppeld aan diverse vormen van risicogedrag zoals druggebruik, zelfdoding en geweld.”

Dit is een duidelijke opdracht. De Vlaamse Regering moet werk maken van een jongerenpact. Collega’s, voor de jonge generatie is dit een unieke kans om een langetermijnperspectief op hun eigen leefthema’s, op maatschappelijke belangrijke thema’s, te ontwikkelen en naar buiten te brengen.

Tijdens de bespreking van de beleidsbrief voor 2011 is hierover het volgende verklaard: “De minister blijft alert voor de directe beleidsinspraak van kinderen en jongeren. Dit moet duidelijk worden in zijn manier van werken, maar krijgt volgend jaar bijvoorbeeld concreet vorm in de terugkoppeling en communicatie over het Vlaams jeugdbeleidsplan en het traject jongerenpact 2020 dat de minister in het voorjaar van 2011 zal lanceren.”

Ondertussen beschikken we over het Vlaams Jeugdbeleidsplan, dat de minister vorige week in het Vlaams Parlement heeft toegelicht. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief 2011 heb ik de minister reeds vragen gesteld over de invulling van het jongerenpact. Ik ben immers bezorgd dat het een top-downbenadering in plaats van een bottom-upbenadering zou worden. De jongeren moeten effectief zelf bij het opstellen van het jongerenpact worden betrokken. Hun visie vormt een belangrijk element. Het mag geen destillaat worden van de strategische doelstellingen van het Vlaams Jeugdbeleidsplan! Bovendien loopt het perspectief van het Vlaams Jeugdbeleidsplan maar tot in 2014. Het jongerenpact is een langetermijnvisie tot 2020.

Tijdens de voorstelling van het Vlaams Jeugdbeleidsplan heeft de minister verwezen naar het jongerenpact.

Minister, ik wil dan ook volgende vragen stellen. Aangezien wij de vinger aan de pols willen houden, wou ik graag de stand van zaken van het Jongerenpact kennen. Wie wordt erbij betrokken? Wie coördineert? Wat is de timing? Wat is de link met ViA?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, vrijdag 25 februari heeft de Vlaamse Regering het plan van aanpak inzake het Jongerenpact goedgekeurd. Dat was dus vorige week. U hebt intussen misschien ook het promofilmpje gezien. Op 5 maart zullen de minister-president en ikzelf het Jongerenpact officieel lanceren.

Het is evident dat ik als minister van Jeugd coördineer, maar in nauw overleg met mijn collega’s en vakministers en met de diensten van de minister-president omdat er ook een duidelijke link is met ViA. Je zou kunnen zeggen dat het eigenlijk het toekomstpact is van de jeugd want de jongeren van vandaag zijn de studenten, de moeders, de vaders en de politici van morgen. Het is dus heel belangrijk dat we hen erbij betrekken.

Samen met de Jeugdraad en met de jongeren zullen we er een heel actief project van maken. We hebben een opdracht gegeven aan de Jeugdraad. Er is nu een stuurgroep met jongeren uit de Jeugdraad, met mensen van het Steunpunt Jeugd, het Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIP), van de administratie Jeugd en van mijn kabinet. In een latere fase komen er nog mensen uit de stafdiensten van de Vlaamse Regering bij omwille van de link met ViA en koppelen we ook terug naar de vakministers. Dat zal gebeuren wanneer we het pact concreet gaan

neerschrijven met de sociale partners, de jongeren en de Vlaamse Regering. Het is niet alleen een pact dat de Vlaamse Regering met de jongeren wil afsluiten, maar ook met de sociale partners, in dezelfde zin als ViA. In zekere zin kunnen we zeggen dat het een pact in dezelfde lijn is.

Het is de bedoeling om in februari 2012 het Jongerenpact plechtig te ondertekenen. We zullen dat heel breed doen, omdat het niet alleen voor nu of morgen is. We betrekken er iedereen bij: van jong tot oud.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, minister, ik wil u hartelijk danken voor uw antwoord. Ik moet zeggen dat het me positief stemt. Het is belangrijk dat jongeren alle kansen krijgen en hun inzichten ten volle benut worden, maar dat u ook de vakministers en de sociale partners daarbij betrekt, is belangrijk voor de gedragenheid van deze oefening.

Het is belangrijk dat de unieke kans voor jongeren, opgenomen in het regeerakkoord, zo goed mogelijk van onderuit wordt ingevuld. *(Applaus van de heer Eric Van Rompuy)*

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, ik was afgelopen vrijdag aanwezig bij de voorstelling van het Vlaams Jeugdbeleidsplan in het Vlaams Parlement. Ik dacht niet dat mevrouw Rombouts aanwezig was, anders had ze ongetwijfeld, althans gedeeltelijk, een antwoord gekregen op de vragen die ze hier vandaag stelt.

Het is belangrijk dat, nadat de jeugdsector hierover uitvoerig werd geraadpleegd, het Vlaams Jeugdbeleidsplan ook in het parlement wordt gelegitimeerd. Ik kijk dan ook uit naar het debat dat we daarover zullen voeren in de commissie Jeugd.

Ik wil vandaag alleen nog maar de wens uitspreken – ik denk dat dat voorlopig het enige is wat we van hieruit kunnen doen – dat het Jongerenpact 2020 dat vandaag wordt aangekondigd, efficiënter vorm zal worden gegeven dan de vele andere pacten en plannen van deze Vlaamse Regering die eveneens 2020 als streefdatum hebben.

Minister Pascal Smet: Ik ben heel blij dat de voorzitter van dit parlement aan alle commissievoorzitters heeft gevraagd om het Vlaams Jeugdbeleidsplan te bespreken in hun commissie. Het plan is niet alleen iets voor de minister van Jeugd, maar ook voor alle vakministers, zoals Cultuur, Sport, Werk, Mobiliteit en Ruimtelijke Ordening. Er zijn heel wat domeinen waar jongeren aan bod komen. Ik ben dan ook blij dat het niet alleen in de commissie voor Jeugd zal worden behandeld maar in alle vakcommissies. Op die manier bewijzen we het best eer aan de jongeren en tonen we dat we met hen willen praten over hun toekomst. Dat is wat deze Vlaamse Regering wil doen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, het is een element dat we al geregeld aangehaald hebben in de commissie Jeugd. Het zou interessant zijn mochten de andere commissies dat verhaal even enthousiast meenemen. Het zijn immers vaak de andere ministers die bepaalde doelstellingen mee moeten opnemen. In die zin vind ik dit een belangrijke onderstreping van het Vlaamse Jeugdbeleidsplan, wat ook bij het Jongerenpact zal terugkomen.

Het is onze taak om de vinger aan de pols te houden dat de minister de volledige invulling geeft aan het Jongerenpact, en gezien mijn bezorgdheden dat het plan van onderuit moet groeien en dat alle partners voldoende betrokken zouden worden, vond ik het belangrijk om deze vraag hier te stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opvolging van moeilijk of niet in te vullen vacatures door de VDAB

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, collega's, het is niet alleen buiten lente, maar ook op de arbeidsmarkt. Dat zegt toch de VDAB in een mededeling vandaag. De werkloosheidscijfers zijn positief, de werkloosheid daalt op jaarbasis met 6,6 procent en tegelijk zijn er 30 procent meer vacatures dan een jaar eerder.

Er dreigt echter een ernstige donderwolk aan de mooie hemel die we vandaag zien op onze arbeidsmarkt, namelijk het feit dat de vacatures steeds moeilijker ingevuld raken en steeds langer blijven openstaan. Het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) meldde deze week nog dat 40 procent van de vacatures langer dan drie maanden blijft openstaan. 25 procent van de door het VBO ondervraagde bedrijven zei zelfs vacatures uiteindelijk te moeten terugtrekken wegens oninvulbaar.

Minister, het is heel belangrijk dat u en de VDAB dergelijke signalen opvangen en er iets concreets mee doen. Er kan gedacht worden aan het herbepalen van de functievereisten van de moeilijk invulbare vacatures of een meer aangepast toeleidingstraject van werkzoekenden naar die vacatures. Onze economie kan het zich immers niet veroorloven om vacatures – en dus jobs – te vernietigen door ze niet in te vullen. U en de VDAB hebben dus een zeer grote uitdaging aan dit probleem, minister.

Hoe volgt de VDAB de niet-ingevulde vacatures van bedrijven op, om ervoor te zorgen dat ze uiteindelijk niet niet-ingevuld blijven of ingetrokken worden?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Bothuyne, de VDAB gaat uiteraard niet alle problemen oplossen. Dat is ook niet de bedoeling. Dit is veel te complex. U kent het knelpuntenverhaal. We hebben in de commissie alle elementen aangegeven voor de verbetering van die werking, om vraag en aanbod beter op elkaar te laten aansluiten. Ik zal daar nu niet dieper op ingaan.

Wij hebben bovendien niet alle instrumenten in handen. Maar ook daar zal ik nu niet dieper op ingaan.

De VDAB maakt zelf een onderscheid tussen bedrijven die dienstverlening vragen bij de bemiddeling en bedrijven die het zelf denken aan te kunnen. U verwees er zelf al naar dat sommige bedrijven vacatures moeten intrekken. Welnu, van de bedrijven die dienstverlening hebben gevraagd aan de VDAB, trekt 97 procent geen vacatures in omdat ze niet ingevuld raken maar omdat ze een klant hebben verloren, omdat ze de vacature via interne bevorderingen kunnen invullen, omdat ze naar outsourcing of interimcontracten overgaan enzovoort. Amper 3 procent trekt de vacature dus terug omdat men niemand vindt.

De essentie is nu wat we daar in de toekomst aan kunnen doen. Ik ben er zwaar van overtuigd dat we tot een systeem moeten komen waarbij vaardigheden, competenties en kennis meer in kaart moeten worden gebracht. En dat is nu juist waar de VDAB, samen met de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Vlaamse sociale partners, rond werkt, namelijk de hele filosofie van competent.

Ik raad u aan om eens naar www.synerjob.be te surfen. Daar zie je schitterende voorbeelden van hoe competenties, vaardigheden en kennis in kaart worden gebracht en gematcht aan andere beroepen. Dan zie je bijvoorbeeld dat iemand die automecanicien is geweest, mits een of twee bijscholingen perfect aan de slag kan in de sector van de zonne-energie. Dat is mijns inziens de toekomst om vraag en aanbod beter op elkaar te laten aansluiten.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik denk dat we nog verder moeten gaan in het begeleiden en bijstaan van onze werkgevers. 3 procent is inderdaad niet zo veel. Het gaat echter over honderden vacatures die vernietigd worden en dus niet meer bestaan. Die zijn een verlies voor onze economie. De VDAB kan op dat vlak nog een tandje bij steken voor de dienstverlening ten aanzien van de werkgevers.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, het gaat hier inderdaad over de optimalisering van het bestaande systeem. Het gaat niet om een Vlaamse verantwoordelijkheid. Het zou echter fantastisch zijn indien alle partijen in dit halfrond het er minstens over eens zouden zijn dat alle verantwoordelijkheden voor het arbeidsbeleid, dus ook die van de RVA, zo snel mogelijk naar Vlaanderen moeten komen en dus geregionaliseerd worden. Dan zou er geen opsplitsing meer zijn tussen de bevoegdheden van de RVA en die van de VDAB. Men kan immers niet met z'n tweeën baas zijn in de keuken. En dat is nu het probleem. Dit lijkt me dan ook de ultieme oplossing om te komen tot een doortastend arbeidsbeleid waarbij iedereen die verondersteld wordt te werken, ook aan het werk is. Zolang we niet de volledige verantwoordelijkheid hebben, is er geen oplossing ten gronde.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, zoals u zegt, zijn er heel uiteenlopende oorzaken voor die knelpuntenberoepen. Ontegensprekelijk is het niet aansluiten van het profiel met wat gevraagd wordt er een van. De sleutel daar is opleiding. In de studie van het VBO die de heer Bothuyne citeert, ontbreekt tot mijn spijt een groot woord, en dat is opleiding. Men stelt dat men in de toekomst the war for talent zal moeten voeren door individuele loonsverhoging, individuele arbeidsregimes en dergelijke meer. Ik zou er echter voor pleiten, en de VDAB kan dat niet alleen binnen zijn budget, dat er ook in Vlaanderen voluit zou worden ingezet op opleiding, opleiding, opleiding en nog eens opleiding.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik sluit me aan bij de vorige spreker. De analyse die de heer Bothuyne maakt, is juist. Het antwoord van de minister binnen de bevoegdheden van Vlaanderen klopt ook. Wanneer we echter fundamenteel en effectief iets willen veranderen aan onze arbeidsmarkt, dan moeten we wel degelijk die uitkeringen in handen krijgen. Nu kunnen we de noodzakelijke stappen zetten om een betere toeleiding te krijgen en de krapte op de arbeidsmarkt en de arbeidsmarktparadox aan te pakken. We kunnen echter pas fundamenteel iets veranderen wanneer we de zaken inzake arbeidsmarkt die nog federaal worden geregeld, naar Vlaanderen kunnen overhevelen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, u hebt een element van de oplossing aangebracht maar er is toch heel wat meer. U hebt vandaag waarschijnlijk ook het artikel gelezen in De Tijd over de arbeidsmarkt als leeggeviste vijver. Het gaat ook om een grote verantwoordelijkheid van de bedrijven. Men stelt dat de bedrijven in Vlaanderen systematisch minder investeren in opleiding, minder moeite doen om werknemers te binden, 50-plussers liever kwijt dan rijk zijn. Dat zijn zeer zware uitspraken die echter niet voor mijn rekening zijn. Ze staan wel duidelijk in dat artikel. U bent verantwoordelijk voor de sensibilisering van bedrijven.

Opleiding is inderdaad heel belangrijk. Gisteren is op Batibouw een aantal belangrijke uitspraken gedaan over de toekomst van de bouwsector. Daarin werd gesteld dat indien de overheid niet meer investeert in opleiding, er niet alleen geen mensen zullen worden gevonden voor nieuwe jobs, maar ook de mensen die nu werken, zullen moeten vertrekken. Ook inzake opleiding zult u dus uw verantwoordelijkheid moeten nemen.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Bothuyne, ik vind het essentieel dat een bedrijf vraagt naar service. Misschien zoekt een bedrijf liever zelf op de markt waar het terecht wil.

U kent de serviceverlening. U kent de vacaturevereiste waarbij de VDAB u kan helpen. U kent de systemen à la Individuele Beroepsopleiding in de Onderneming (IBO), waar de mensen bij de eerste stappen op de werkvloer begeleid worden en dergelijke meer. Het zijn er maar twee zeer populaire waarnaar ik verwijs. Uiteraard zal de VDAB daaraan verder werken.

Mijnheer Sabbe, ik heb het uiteraard niet gehad over de regionalisering. Ik had maar twee minuten. Ik moest me dus wel beperken. De heer Diependaele heeft het standpunt van de partij nog eens naar voren gebracht. Uit de Octopusnota komt de verdere regionalisering van de arbeidsmarkt ook naar voren.

Mijnheer Van Malderen, ik ben vorige week naar een namiddagsessie geweest in een werkgeversorganisatie over het geheel van het arbeidsmarktbeleid en het beleid van de toekomst. Het feit dat ze dat daar organiseren, vind ik al een zeer positief punt. Ik heb daar gezegd, en ik meen dat ook, dat ‘war for talent’ een totaal beperkte en verkeerde visie op het geheel is. Het doet me denken aan kinderen die in een speelzaal allemaal met hetzelfde speelgoed willen spelen, terwijl de hele zaal vol met andere zaken ligt.

Als men echt overgaat tot een ‘war for talent’, dan krijgt de ene persoon die men absoluut wil hebben al een contract, desnoods drie jaar voor hij afstudeert. Daarvoor zullen we een hoge prijs betalen, te veel betalen. Maar er is ook een hele vijver in het bedrijf waaruit men kan vissen. Als een bedrijfsleider morgen een herstructurering doorvoert of zijn doelstellingen voor volgend jaar, het jaar daarna enzovoort wil halen, kan hij ook nadenken over de vertaling die hij daaraan moet geven ten aanzien van zijn eigen personeel. Wat zijn de competenties en de vaardigheden die nodig zijn in zijn bedrijf om zijn toekomstvisie te realiseren? Ik heb dat aan de werkgevers gezegd. Dezelfde filosofie geldt uiteraard voor de werknemers. Hoe kunnen zij morgen nog iets betekenen voor hun bedrijf, zodat ze nog altijd met goesting gaan werken? Ik denk dat beide zijden elkaar moeten vinden.

Ik ben, samen met de Vlaamse sociale partners, bezig om inzake dit thema te kijken hoe we daaraan meer invulling kunnen geven, zodat we in de toekomst niet reageren op een cijfertje dat aangeeft dat er te veel van dit en te weinig van dat is, maar dat we een arbeidsbeleid voeren voor de toekomst. Dan nemen we afstand van de ‘war for talent’, die altijd wel een beetje zal bestaan.

Mijnheer Watteeuw, we moeten af van de visie dat iedereen het schaap met de vijf poten zoekt. We zullen dat al eens vinden, maar natuurlijk veel te weinig. We moeten zorgen dat het schaap dat misschien maar drie poten heeft, toch leert om met die drie poten serieus vooruit te raken.

De heer Robrecht Bothuyne: Binnenkort hebben we een veearts nodig voor ons arbeidsmarktbeleid.

Het is duidelijk dat iedereen, zowel de werknemers, als de werkgevers als de overheid, zijn verantwoordelijkheid moet opnemen om dat probleem op te lossen. Minister, u zei daarnet dat bedrijven moeten vragen om de dienstverlening van de VDAB. Vorige week bleek nog dat de helft van de kmo’s de dienstverlening van de VDAB niet kent. Op dat vlak hebben we nog heel wat werk met de VDAB voor de boeg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de verwachte overschrijding van de spilindex voor de Vlaamse begroting

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, collega's, een paar weken geleden kon de minister goed nieuws brengen. Er was wat meer ruimte binnen het Vlaamse budget. Als gevolg van een wat aantrekkende inflatie, werd de dotatie uit de federale middelen ook wat groter. Dus was er zuurstof in de Vlaamse begroting.

Bij de bespreking in de commissie hebben we gezegd dat ook deze medaille twee kanten heeft. Bij een aantrekkende inflatie gaan op een bepaald moment onvermijdelijk de lonen en andere kosten van de overheid stijgen. En kijk, gisteren heeft het Planbureau gezorgd voor een toch niet geringe aanpassing van de prognoses inzake inflatie.

Op één maand tijd zien zij de inflatie stijgen van 2,7 naar 3,3 procent. We zitten opnieuw in cijfers die ons toch stilaan zorgelijk moeten stemmen. Gelukkig voor die duizenden Vlaamse ambtenaren en onderwijzers zullen zij in juni als gevolg daarvan een loonaanpassing krijgen. De keerzijde van deze medaille, minister, is dat u ongetwijfeld met een nieuw probleem zit dat zal moeten worden verrekend. Hoe groot is de impact van deze versnelde index-aanpassing op de Vlaamse begroting en hoe gaat u daarmee om?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik reken uiteraard nog met de cijfers van de begrotingsopmaak 2011. Dat wil zeggen: een inflatie van 2 procent, die maakte dat de spilindex zou worden overschreden in september, met invloed op de lonen van november. Met 2,7 procent ging dat al drie maanden vooruit. Met 3,3 procent gaat dat vijf maanden vooruit. In plaats van september is het dan mei. Dat verschil moeten we bekostigen. Dat betekent voor de lonen 90 miljoen euro extra.

Maar bij de begrotingsopmaak hebben we de dotaties en de eigen inkomsten ook berekend met een inflatie van 2 procent. Als die inflatie groter is, verhogen ook de dotatie van het federale niveau en de eigen belastingen en inkomsten. De ervaring leert dat dat volstaat om de extra kosten te dekken.

Dat moeten we uiteraard bekijken in de begrotingscontrole, die nu bezig is. De bilaterales zijn op dit moment bezig. Daarna zullen we dat bekijken in de politieke bilaterale in de regering. Ik neem dat mee. We zullen er opnieuw, net zoals vorig jaar, voor moeten zorgen dat we die uitgaven kunnen doen. Maar we zullen dat in zijn geheel bekijken.

Ik zie niet direct een probleem bij de budgetcontrole. Bij de begrotingsopmaak 2011 is nog geen rekening gehouden met die verhoogde dotatie. De verwachting van extra middelen waar u het over hebt, hebben we nog helemaal niet besteed binnen de Vlaamse begroting. Die hadden we voorbehouden voor de bespreking van de budgetcontrole.

De heer Bart Van Malderen: Het zou toch nuttig zijn, minister, om te kunnen inschatten wat nu eigenlijk het netto-effect is. U zegt dat het ongeveer zal uitkomen. Dat kan, maar het is nuttig om dat zo snel mogelijk te berekenen, al is het maar omdat we, gezien de oorzaken van deze inflatie, namelijk de instabiliteit op de markten van aardolie, wellicht nog niet aan het afremmen van die inflatie zijn. We moeten absoluut proberen te vermijden dat er – ik zeg maar iets – nog een tweede overschrijding van de spilindex zou zijn in dit begrotingsjaar. Ik pleit voor grote voorzichtigheid en het zeer goed opvolgen van dit dossier. Nogmaals: ik probeer te peilen van welk netto-effect u uitgaat.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, collega's, er is een gezegde dat de geschiedenis zich herhaalt en een ander dat een ezel zich maar één keer stoot aan dezelfde steen. Vorig jaar hebben we ook in ijltempo, op ons verzoek trouwens, een nieuwe begroting moeten goedkeuren om die indexsprong te kunnen valoriseren, in plaats van te werken met een begrotingsberaadslaging. Ik neem aan dat we opnieuw een aangepaste begroting voorgelegd zullen krijgen. Minister, zouden we niet opnieuw beginnen met de voorzieningen die we in

het verleden aanlegden, namelijk conjunctuurprovisies en indexprovisies, om dit te voorkomen?

Let op wat de Federale Regering gaat doen met haar begroting 2011. Die doorstortingen meenemen in de Vlaamse begroting zal afhangen van wanneer de Federale Regering wat doet. Een aanpassing dringt zich wel op.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, in het SERV-rapport was er al sprake van die extra inkomsten, geschat op 250 miljoen euro. De SERV heeft toen voorgesteld om die in een buffer onder te brengen omdat er wordt gevreesd voor achterstallige betalingen. Komt dit bedrag er dan niet gewoon bovenop?

Minister Philippe Muyters: Ik denk dat iedereen weet dat wij nog geen budgetcontrole hebben gedaan. Wij hebben extra inkomsten nog op geen enkele manier besteed. Het advies van de SERV zegt dat, als er extra middelen zijn, we rekening moeten houden met het feit dat er nog eenmalige, niet-structurele besparingen zijn.

Als we uitgaven doen, doen we die het best niet structureel, maar eenmalig. We moeten misschien rekening houden met onvoorziene dingen. We moeten onze begrotingscontrole nog doen. Laten we die doen wanneer we ze moeten doen. Mijnheer Van Mechelen, uiteraard zullen we daarna een aantal voorstellen aan het parlement voorleggen, op basis van die controle. Dan zal in die vervroegde index zijn voorzien.

Mijnheer Van Malderen, ik kan u geen netto-effect geven, want ik weet niet met welke parameters de Federale Regering rekening zal houden. We kunnen geen mathematisch correcte conclusie trekken met betrekking tot de vraag met hoeveel onze eigen belastingen zullen stijgen. Natuurlijk heb ik al wel berekend wanneer er een volgende indexsprong zou kunnen plaatsvinden. Aan het huidige tempo wordt de index in september niet overschreden. Er zou sprake zijn van 1,1 procent extra inflatie in september. Dan is het effect niet meer voor dit jaar. De kans dat dit nog dit jaar opnieuw gebeurt, is vrij gering. Het verleden leert ons dat dit op zich geen probleem vormt voor de inkomsten en de uitgaven. Bovendien zijn er nog de gekende extra dotaties. Er is het SERV-rapport, maar er zijn ook andere rapporten. We kunnen een inschatting maken. De parameters zijn beter. De groei is beter dan verwacht. De inflatie is wat hoger dan verwacht. Dat geheel moeten we bekijken. Dat zullen we allemaal mee in overweging nemen bij de begrotingscontrole. De technische bilaterales zijn nu bezig. We zullen bekijken welke mogelijkheden de regering dan heeft.

De heer Bart Van Malderen: Ik neem toch akte van enige onzekerheid met betrekking tot de federale overheid. Ik ga ervan uit dat de Vlaamse Regering haar werk correct zal doen bij de begrotingscontrole. Over de federale onzekerheid kunnen we weinig uitspraken doen. Ik zou er toch voor pleiten er minstens voor te zorgen dat we voldoende betalingskredieten hebben om alle engagementen te honoreren en minstens als werkgever een valabele en betrouwbare partner te zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de minister-president betreffende de verwachte impact van het nieuwe Europese begrotingskader en de mogelijke bijdrage van Vlaanderen aan de federale meerjarenbegroting

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, geachte leden, minister-president, ik denk dat we een open deur intrappen als we zeggen dat de greep van Europa op het beleid van de lidstaten, en ook van de deelstaten van die lidstaten, steeds groter wordt, zeker en vast als het gaat over de begroting, de begrotingsregels en de begrotingsorthodoxie. Het zijn uiteindelijk niet meer de parlementen die een begroting goedkeuren, maar de Europese Commissie. Dat is pas een copernicaanse omwenteling om u tegen te zeggen, alleen is die vrij geruisloos verlopen.

In april 2011 moet de Federale Regering een begroting opstellen die de toets van de Europese Commissie moet doorstaan. Dat zal hoe dan ook gepaard gaan met ingrijpende maatregelen: anders wordt de regering opnieuw naar af gestuurd. Men kan zich de vraag stellen of een regering van lopende zaken dat allemaal wel kan doen, maar los daarvan rijst natuurlijk ook de vraag wat de rol van de Vlaamse overheid daarin is.

Minister-president, dit weekend hebt u daar uw licht over laten schijnen in een aantal kranten, zoals De Standaard, maar vooral in De Tijd. U hebt om te beginnen gewezen op die Europese impact. Toen u werd gevraagd wat uw bijdrage zal zijn aan die begrotingsorthodoxie voor 2011 van de federale begroting, hebt u gezegd dat de Vlaamse begroting in evenwicht is. Toen u werd gevraagd waar het geld dan vandaan moet komen, hebt u gezegd dat Vlaanderen op anderhalf jaar 2 miljard euro heeft bespaard, op een budget van 25 miljard euro. Mag ik daaruit afleiden dat u eigenlijk stelt dat de Federale Regering dit jaar niet meer bij u moet komen aankloppen voor bijkomende inspanningen, dat u uw werk hebt gedaan door een begroting in evenwicht in te dienen en dat men maar elders een oplossing moet zoeken? Of vergis ik me?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, om te beginnen is het heel belangrijk dat wij in dit parlement de Europese evolutie van zeer nabij volgen.

We doen dat met het Pact 2020, waar we het over gehad hebben, en op Europees niveau de EU 2020 Strategy, waarin heel wat doelstellingen worden geformuleerd die heel duidelijk in de Vlaamse bevoegdheden zitten. We hebben daarin een heel belangrijke bijdrage te leveren.

Op 11 en 24 maart organiseert men Europese toppen om te komen tot een duidelijkere afbakening van de Eurozone en om een aantal heel duidelijke afspraken daaromtrent te maken. De nv België moet elk jaar in april zijn huiswerk afleveren aan Europa. Europa levert daar in juni commentaar op. We zullen daar rekening mee moeten houden omdat Europa nauwer gaat toezien ex ante op heel de budgettaire situatie van de verschillende landen. Het is heel belangrijk hoe zich dat op 11 en 24 maart verder zal ontspinnen.

Wat België en Vlaanderen betreft, heb ik begrepen dat men eerst de begroting 2011 op federaal niveau verder zal afhandelen. Tegen midden april moet dat werk klaar zijn om dan het stabiliteitsprogramma aan Europa over te maken. Dat is elke keer een heel belangrijk debat. Men kijkt wat entiteit 1, het federale niveau, doet en wat entiteit 2 doet, waar het Vlaamse, het provinciale en het gemeentelijke niveau in zitten. Het regeerakkoord is er vrij duidelijk in dat we een begroting in evenwicht hebben in 2011 en dat er geen overschotten zullen worden gerealiseerd, en ook geen tekorten in de volgende jaren van deze legislatuur. Ik volg het regeerakkoord zeer stipt. We zullen die houding blijven aannemen wanneer dat debat op het federale niveau met de collega's van de andere deelstaten wordt gevoerd.

Ik herhaal nog eens dat het een heel gezond principe is dat elke entiteit ervoor zorgt een begroting in evenwicht te hebben. Wij zijn daarin geslaagd. Ik ga ervan uit dat dat ook de anderen moet lukken, zeker wanneer men de tijdshorizon 2014 in ogenschouw neemt.

Conclusie: u hebt het goed gelezen. Ik heb nog eens herhaald wat in het regeerakkoord staat. Ik hoop dat u bij dezen nog meer gerustgesteld bent dan bij het lezen van al die boeiende artikels.

De heer Joris Van Hauthem: Of ze boeiend zijn, is iets anders. Ik las vandaag dat u ook in de cockpit zit van België, samen met Yves Leterme en Wouter Beke. Het is maar de vraag wie er piloot is en wie copiloot, en wie met de koffie mag rondgaan, maar dat zullen we de komende dagen zien. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Minister-president, alle gekheid op een stokje, u zegt vandaag klaar en duidelijk dat de Vlaamse Regering dit jaar haar job heeft gedaan en dat het aan anderen is om ook inspanningen te doen. U zegt: men moet bij ons niet meer komen aankloppen, zoals de federale begrotingsminister Vanhengel ooit eens heeft gesuggereerd, onze job zit erop. Zo mag ik uw antwoord toch samenvatten?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Van Hauthem, uw vraag verwondert mij. Wat de minister heeft gezegd, hebben we tijdens de begrotingsbesprekingen voortdurend gezegd in het Vlaams Parlement. Wij doen ons werk, wij gaan naar een begroting in evenwicht en daarmee leveren wij onze bijdrage. Er is ook niet meer gevraagd door de Federale Regering. We zitten helemaal op koers zoals we altijd hebben gezegd. U ziet het, CD&V zit opnieuw in de cockpit, we realiseren begrotingen in evenwicht.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, ik deel de visie van de minister-president. Ik heb enkele opmerkingen erbij. Ik vind het heel fatalistisch klinken alsof we geen begrotingen in evenwicht meer zullen moeten maken. We zullen de komende jaren in elk geval nog begrotingen moeten blijven maken, ongeacht Europa meer druk zet op de trajecten die moeten worden uitgezet.

Waar ik met spanning op zit te wachten, is het rapport van de Hoge Raad voor Financiën. Dat is later dan andere jaren. Vorig jaar kwam het in januari. Dat zou een beeld moeten geven van de verdeling van de inspanningen.

Voor Europa is het belangrijk dat we op de vergaderingen die de minister-president aanhaalt, een duidelijk standpunt formuleren over het economisch beleid. Inzake investeringen hoor je verhalen uit Europa die belangrijk zijn voor wat we hier kunnen doen. De begrotingsregels die Europa oplegt voor aanrekening, variëren nogal de laatste tijd en zijn onzeker over hoe een begroting moet worden opgemaakt. De investeringen in het economisch beleid, de begrotingsregels en de stabiliteit daarin voor Europa, mogen in die debatten worden benadrukt door Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik wil blijven onderschrijven dat een begroting in evenwicht op zich al een uitdaging was en nog steeds is, maar dat we ook oog moeten blijven hebben voor de noden van Vlaanderen om in eender welk beleidsdomein bijkomende inspanningen te leveren. Er moet ruimte zijn voor nieuw beleid en we moeten op de koers blijven van een begroting in evenwicht. We moeten geen overschotten maken om het anderen eenvoudig te maken. Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid nemen. Dat doen we ook ten volle in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Het nieuwe Europese begrotingskader stelt de nv België voor duidelijke uitdagingen. We zijn bang dat entiteit 1 met nieuwe vragen bij entiteit 2 en het Vlaamse Gewest zal komen. Het stelt ons gerust dat u zegt dat u op de bijkomende vraag voor bijkomende besparingen niet zult ingaan.

Minister-president, ik neem aan dat ViA en Pact 2020 voor u heel belangrijk zijn. ViA en Pact 2020 roepen u op om de schuldenvrije positie van Vlaanderen terug te herstellen. Ik vermoed dat u de komende jaren overschotten zult realiseren, dat u die schulden zult

afbouwen. Als dat de nv België helpt, dan is dat maar zo. We gaan in elk geval ons beleid, ViA en Pact 2020, niet in de prullenmand gooien omdat we toevallig in een communautaire twist zitten en omdat dat toevallig de nv België, entiteit 1, ten goede komt. Ik ga ervan uit dat u in de komende jaren bijkomende inspanningen gaat doen.

Minister-president Kris Peeters: Het is de bedoeling om onze schulden af te bouwen en een eigen beleid te voeren. Mijnheer Vereeck, u vraagt of we bereid zijn overschotten te realiseren op vraag van de federale overheid om tegemoet te komen aan de problematiek van de nv België. We zullen met eigen visie en eigen dynamiek beslissingen nemen. Als dat per ongeluk anderen goed uitkomt, is dat van een andere orde dan zeggen dat we na het evenwicht dat we hebben gerealiseerd, nog bijkomende inspanningen moeten doen om het evenwicht voor de nv België mee te helpen realiseren. Dat is van een totaal andere orde.

We gaan het andere verder uitwerken. In de vorige Vlaamse Regering heeft de heer Van Mechelen een belangrijke bijdrage geleverd aan die doelstelling.

Mijnheer Crombez, het is voor dit parlement belangrijk dat we met de nieuwe dynamiek op Europees niveau, een belangrijke uitdaging hebben in Vlaanderen. De EU 2020-strategie zit bijna uitsluitend op onze bevoegdheden. Dat betekent dat we meer energie moeten steken in de verantwoordelijkheden en de inbreng vanuit Vlaanderen. We moeten het debat proberen te sturen en onze inbreng en visies op het Belgische niveau formuleren.

Inzake het stimuleren van investeringen en innovatie, moeten we meer dan vroeger de Europese reflex hebben. Als Europa daar zoveel belang aan hecht, dan zullen we een sterkere stem laten weerklinken.

We hebben het daar vanmorgen in de kern over gehad en ik ben het er voor 100 procent mee eens dat we vrij snel, tegen de top van 11 maart en die van 24 maart, ook vanuit Vlaanderen heel duidelijk onze visie moeten geven.

Voor de rest hoop ik dat u dit verder zult opvolgen en dat u de kranten zult blijven lezen. Ook op dit domein zult u mij in de toekomst waarschijnlijk nog bijkomende vragen stellen.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, ik lees alles wat u zegt, dat zou u moeten plezieren.

Alle gekheid op een stokje, er zijn twee elementen. Er is het economische beleid, waar Europa natuurlijk ook impact op heeft. Vandaag ging het specifiek over de begroting, de Europese impact daarvan en de gevolgen voor Vlaanderen ten aanzien van de nv België. Ik heb geleerd dat u nog altijd op dezelfde lijn zit en dat men op dit ogenblik niet bij u moet komen aankloppen. We zijn voorlopig gerustgesteld en ik ben ervan overtuigd dat Wouter Beke die boodschap ook aan de onderhandelaars zal overmaken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.26 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.38 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, wat betreft de digitale bibliotheek
– 816 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Delva, verslaggever, heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, collega's, de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 27 januari het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet op het lokaal cultuurbeleid voor wat de digitale bibliotheek betreft.

Minister Schauvliege lichtte toe dat door de invoering in 2007 van artikel 76 bis in het decreet Lokaal Cultuurbeleid, het nieuwe steunpunt LOCUS (Lokaal, Cultuur en Steunpunt) werd opgericht dat de krachten bundelt van het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB) en van het vroegere steunpunt voor lokaal cultuurbeleid en cultuur- en gemeenschapscentra (vzw Cultuur Lokaal).

Voor het digitale onderdeel van het VCOB werd een oplossing gevonden in Bibnet, maar die regeling werd nog niet opgenomen in de wijziging van 2007. Wat thans voorligt, is alsnog de opname van de nieuwe vzw in het decreet Lokaal Cultuurbeleid. De minister wil met de vzw een beheersovereenkomst afsluiten die nog in 2011 start. Zij wijst erop dat het ontwerp van decreet geen budgettaire consequenties heeft.

Vervolgens lichtte de minister de advisering toe. De Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) adviseerde om in de beheersovereenkomst op te nemen dat naast de gemeentelijke openbare bibliotheken, ook de speciale bibliotheken van bij de aanvang heel nauw betrokken worden. Speciale bibliotheken zijn onder meer de Luisterpuntbibliotheek voor mensen met leesbeperkingen, en de Zorgbib voor mensen in ziekenhuizen, rusthuizen en asielcentra. De minister beloofde om met het advies rekening te houden.

Tijdens de algemene bespreking spraken de heren Dehandschutter, Caron, Wienen, Verstreken en mevrouw Idrissi hun steun uit voor dit ontwerp van decreet. Meerdere collega's konden zich ook vinden in een sterke betrokkenheid van de speciale bibliotheken bij de werking van de vzw Bibnet.

Toen volgde de stemming en het ontwerp van decreet werd zonder wijzigingen unaniem aangenomen met tien stemmen. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2010-11, nr. 816/1)

– *De artikelen 1 tot en met 10 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten
– 840 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Fournier, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister-president, minister, collega's, vandaag ligt er een ontwerp van decreet voor betreffende de brownfieldconvenanten. Het gaat om een verlenging van het decreet van 2007 met één jaar en om enkele aanpassingen aan het oorspronkelijke decreet.

De aanpassing heeft hoofdzakelijk als doel te voorzien in een regeling waardoor kan worden overgegaan tot onteigeningen van onroerende goederen die vereist zijn voor de realisatie van een brownfieldproject dat deel uitmaakt van een brownfieldconvenant. Ondertussen is immers gebleken dat de toepassing van de huidige regeling een aantal praktische problemen met zich meebrengt. De verlenging van het decreet met één jaar moet het mogelijk maken dat er ook naar aanleiding van de tweede call in 2010 bijkomende brownfieldconvenanten kunnen worden afgesloten. Zo zijn er voorlopig negentien dossiers ontvankelijk en gegrond verklaard waarvoor men in de eerste helft van dit jaar nog zal trachten de brownfieldconvenanten af te sluiten.

Het was daarnaast ook noodzakelijk om een aantal artikelen van het Brownfield-convenantendecreet aan te passen en beter op elkaar af te stemmen. Zo wordt het met de wijzigingen mogelijk om projectgronden op te nemen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van het brownfieldproject, ook al zijn ze geen eigendom van de actoren die een aanvraag indienen. Voorwaarde is wel dat ze de mogelijkheid krijgen om deel van het project uit te maken vooraleer er eventueel tot een onteigening kan worden overgegaan. Ook worden enkel onteigeningen binnen het projectgebied mogelijk gemaakt.

Voor reeds gesloten convenanten wordt in overgangsbepalingen voorzien om het mogelijk te maken het project toch uit te breiden tot gronden die initieel buiten de perimeter van het brownfieldproject lagen. Bijkomende voorwaarde is dat een onteigeningsbesluit ten laatste vijf jaar na de goedkeuring van het convenant kan worden goedgekeurd.

Tijdens de bespreking in de commissie was de algemene houding positief ten aanzien van dit ontwerp van decreet. Toch maakten enkele collega's een aantal opmerkingen.

De meeste opmerkingen gingen niet zozeer over het voorliggende decreet, maar over de vraag naar een globale visie op het brownfieldbeleid. Zo gingen de heren Filip Watteeuw, Dirk Peeters en Jan Laurys dieper in op een aantal opmerkingen uit de adviezen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) over de lange doorlooptijd van de bestaande brownfieldconvenanten, de nood aan een inventaris van de potentiële gronden, de noodzaak om te bewaken dat de nabestemmingen van brownfieldconvenanten nog een economische finaliteit kunnen hebben, en de nood aan stimuli voor eigenaars om in het convenant te stappen.

Minister-president Kris Peeters stelde hierop vast dat de commissie zich kon vinden in het voorstel van decreet en beloofde om de discussie ten gronde over het brownfieldbeleid in de commissie te voeren zodra de visienota hierover klaar zou zijn. Deze visienota zou rond eind april 2011 klaar moeten zijn en zal ook rekening houden met de opmerkingen van de SERV en de Minaraad.

De heren Matthias Diependaele, Bart Martens en Robrecht Bothuyne bevestigden dat de voorliggende tekst enkele belangrijke aanpassingen aanbrengt aan het decreet en dat indien er

na de opmaak van de visienota nog aanpassingen nodig zijn aan het decreet, deze dan aan bod kunnen komen.

Mevrouw Patricia Ceysens wees erop dat er toch steeds omzichtig omgesprongen moet worden met het instrument van onteigening en dat er een goede verzetsprocedure moet zijn. Het gaat dikwijls om eigendomsrechten van mensen waarmee men voorzichtig moet omspringen. Ook de heer Peeters vroeg zich af of men dit niet beter na de evaluatie zou kunnen regelen.

Minister-president Peeters verduidelijkte dat het in dit decreet slechts om een verfijning gaat van de reeds onder voormalig minister Van Mechelen geëxpliciteerde regelingen inzake onteigeningen. Hij was er dan ook van overtuigd dat de voorgestelde aanpassingen de realisatie van de lopende projecten ten goede zou komen.

De commissie had verder geen opmerkingen. Alle artikelen en het volledige ontwerp van decreet werden ongewijzigd aangenomen met twaalf stemmen voor bij twee onthoudingen. *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Geachte collega's, mevrouw Fournier heeft al een volledig verslag gegeven van wat in de commissie werd meegedeeld. Zij heeft onder meer gesteld dat onze fractie zich bij de stemming in de commissie onthouden heeft over dit ontwerp van decreet. De minister-president vindt dit spijtig, maar ik denk toch dat wij een aantal terechte bedenkingen hebben bij dit ontwerp van decreet.

Eerst hebben we een formele opmerking. Bij mijn weten is het de eerste keer dat dit gebeurt. Het document dat we in handen kregen in de commissie, had het nummer 840 nr. 1. In dat stuk, dat was ingediend op 7 december 2010, was een advies van de SERV opgenomen dat dateert van 13 oktober 2010. Beste collega's, dit advies is niet het advies voor het huidig ontwerp van decreet dat hier straks ter stemming zal voorliggen, maar dat is wel het advies voor de evaluatie van de brownfieldconvenanten. In het document dat wij in de commissie ontvingen, zat het foute document van de SERV. Het advies van de SERV over het ontwerp van decreet dateert van 15 september 2010 en heeft een aantal fundamentele opmerkingen. Met sommige van die opmerkingen is door de Vlaamse Regering rekening gehouden, maar met een heel aantal niet.

Mevrouw Fournier heeft het daarnet niet aangehaald, maar ik heb toen in de commissie – en dat staat ook letterlijk in het verslag – al aangegeven dat het verslag van 15 september 2010 van de SERV niet in de bundel zat die wij hadden gekregen. Daar is voor de rest echter geen aandacht aan geschonken of daar heeft alleszins niemand op gereageerd.

Wat is precies het probleem? De SERV zegt in zijn advies van 15 september 2010 duidelijk: "De SERV geeft zijn bemerkingen op de voorgestelde wijzigingen. Tegelijk dringt de SERV er echter op aan dat er een grondige evaluatie van het decreet en het beleid gebeurt, zoals voorzien in het decreet. De decretaal verplichte evaluatie – in de loop van 2009 conform artikel 24 – en visienota – uiterlijk op 31 december 2007 conform artikel 23 – zijn er immers nog niet. In dat licht moet het voorliggende decreet worden beschouwd als een beperkt reparatiedecreet in afwachting van de resultaten van die evaluatie."

Vervolgens geeft de SERV in zijn advies van 15 september een vijftal bemerkingen op het voorliggende ontwerp van decreet. De eerste bemerking heeft betrekking op de verlenging van de periode. Mevrouw Fournier heeft al aangehaald dat het voorstel is om de termijn voor het indienen van de brownfieldconvenanten te verlengen tot eind 2011 in plaats van eind 2010. Niemand heeft daar problemen mee, ook onze fractie niet.

Ten tweede stelde de SERV dat het aangewezen leek om artikel 23 en 24 van het Brownfielddecreet aan te passen. Artikel 23 en 24 hebben specifiek betrekking op die verplichte evaluatienota en de visienota waarvan de termijnen al verstreken waren.

Beste collega's, het is toch wel heel markant dat in het voorontwerp van decreet dat de Vlaamse Regering voorafgaand ter advies had voorgelegd, geen wijzigingen waren voorgesteld voor die einddata die respectievelijk verstreken waren in 2007 en eind 2009. De SERV heeft voorgesteld om er enerzijds voor te zorgen dat de Vlaamse Regering een ontwerpevaluatierapport zou moeten voorleggen vóór 31 december 2010 en dat er een definitief evaluatierapport zou moeten worden voorgelegd tegen uiterlijk 15 maart van dit jaar. We zijn nu 2 maart, dus binnen 13 dagen mogen we hier het definitieve evaluatierapport ontvangen. In het ontwerpdecreet staat expliciet dat dit definitief evaluatierapport vóór 15 maart moet worden overgemaakt aan de SERV, aan de Minaraad en aan alle leden van het Vlaams Parlement. Tot op heden hebben we dat nog niet gezien. Verder staat er ook bij dat het evaluatierapport actief openbaar moet worden gemaakt. De Vlaamse Regering heeft daar welgeteld nog 13 dagen tijd voor.

Als deadline voor de algemene visienota, die geënt is op dat definitief evaluatierapport, werd 30 april 2011 ingeschreven. Wij hebben het er in de commissie al over gehad. Het toenmalig antwoord van de minister-president was dat die diepgaande discussie over het evaluatierapport en over die visienota toen in de commissie in februari niet aan de orde moest zijn – ofschoon er al een evaluatierapport was.

Dat was toen niet aan de orde. Ik citeer wat de minister-president toen heeft verklaard: "Een meer diepgaande discussie is slechts aan de orde als de visienota op basis van de evaluatie zal klaar zijn. Dan zal een meer diepgaande discussie gevoerd worden."

Binnen dertien dagen zullen we een meer diepgaande discussie over het procesmatige aspect van het decreet betreffende de brownfieldconvenanten voeren. We stellen ons vragen bij deze manier van werken. Waarom wordt nu snel een ontwerp van reparatiedecreet voorgelegd? Dit ontwerp van decreet voorziet voornamelijk in een uitbreiding van de verwerving van de gronden. Over de 70 procentregeling valt in het eerste evaluatierapport van de Vlaamse Regering niets terug te vinden. De wijzigingen die de Vlaamse Regering nu wil doorvoeren, staan nergens in het evaluatierapport vermeld. Hoewel we niet weten of dit voor de verdere behandeling van de brownfields een probleem zou vormen, moeten we hier snel en zonder de evaluatie of de visienota af te wachten een ontwerp van reparatiedecreet bespreken.

De SERV heeft in zijn advies van 15 september 2009, dat de leden van de commissie niet konden inkijken, een vijftal bedenkingen geformuleerd. De eerste bedenking heeft betrekking op de termijn. Hierop volgen nog een viertal veeleer technische bedenkingen.

De SERV is onder meer van mening dat de voorgestelde 70 procentregeling niet effectief en niet efficiënt is. Blijkbaar is het probleem dat bepaalde brownfields niet verder kunnen worden uitgewerkt omdat een aantal eigenaars dit tegenhouden. Daarom wil de Vlaamse Regering de 70 procentregeling invoeren. De actoren die een brownfieldconvenant willen, hoeven enkel aan te tonen dat ze eigenaar zijn van 70 procent van de oppervlakte die in die convenant is opgenomen. De overige 30 procent zal dan door middel van onteigeningen kunnen worden verworven. In het advies van de SERV, dat volkomen wordt genegeerd en waar zelfs geen opmerkingen over zijn geformuleerd, staat duidelijk te lezen dat dit niet efficiënt en niet effectief is. Het is me niet duidelijk waarom hierop niet wordt gereageerd. Het is me evenmin duidelijk waarom de Vlaamse Regering nu snel een ontwerp van reparatiedecreet wil voorleggen.

De belangrijkste bedenking van de SERV houdt in dat de 70 procentregeling enkel kan worden geëist indien de actor zelf verzoekt een beroep op de onteigeningsprocedure te doen. Aangezien die differentiatie nu niet wordt gemaakt, zal de 70 procentregeling binnenkort te allen tijde gelden. Die regeling zal dan ook gelden voor gebieden waarvoor het de bedoeling is in een latere fase door middel van een minnelijke schikking nog bijkomende percelen voor een brownfieldproject te verwerven.

Deze fundamentele opmerking van de SERV wordt volledig genegeerd. Het stoort ons enorm dat hierop geen antwoord wordt geformuleerd en dat de Vlaamse Regering hier snel een ontwerp van reparatiedecreet voorlegt. We mogen ons immers binnen dertien dagen aan een grondige discussie van de evaluatienota en binnen een maand aan een discussie over de visienota verwachten. Om die reden zal mijn fractie zich bij de stemming onthouden. *(Applaus bij de Open Vld)*

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik onderschrijf volledig de terechte kritiek van mevrouw Peeters. Ik zal haar punten van kritiek niet herhalen. Indien de Vlaamse Regering met betrekking tot alle punten die nog aan bod moeten komen voldoende snel zou werken, zou wat we vandaag doen niet noodzakelijk zijn.

Ik wil een specifiek punt toelichten. Misschien moeten we dit punt opnieuw bespreken op het ogenblik dat de visienota klaar is en de hele decretale omgeving van de brownfieldprojecten moet worden herwerkt.

Het is zo dat voor het realiseren van brownfieldprojecten een aantal eigenaars de onderhandelingen voor een brownfieldconvenant kunnen blokkeren.

Er is natuurlijk een maatschappelijk belang voor de sanering en de herontwikkeling van verwaarloosde en onderbenutte gronden. In het voorliggend ontwerp van decreet doet men een aantal aanpassingen om ervoor te zorgen dat projectgronden kunnen worden opgenomen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van het brownfieldproject, maar die niet het eigendom zijn van de actoren die een aanvraag indienen of waarvan diezelfde actoren geen houder zijn van zakelijke rechten op die gronden. Daartoe wordt in paragraaf 1 van artikel 8 bepaald dat een aanvraag kan worden ingediend tot het starten van onderhandelingen over een brownfieldconvenant wanneer de actoren beschikken over het eigendomsrecht en/of de overige zakelijke rechten op meer dan 70 procent van de oppervlakte van de in het brownfieldproject begrepen projectgronden.

De SERV zegt heel duidelijk in zijn advies van 15 september 2010 dat de voorgestelde 70 procent enkel geëist of toegepast zou kunnen worden indien de aanvrager verzoekt of wenst een beroep te doen op de decretaal voorziene procedure inzake onteigening, maar dat de 70 procentregel niet wenselijk noch werkbaar is. In de praktijk betekent dat dat, vanaf het ogenblik dat de ontwikkelaar niet over 100 procent beschikt en hij geen minnelijke overeenkomst met alle eigenaars van het desbetreffende terrein heeft, hij onmiddellijk zal teruggrijpen naar die procedure om zijn zaak met 70 procent te kunnen doen en als het ware een squeeze-out van de overige 30 procent te kunnen doen.

Ik wil hier een heel concreet en toepasbaar voorstel doen om dit aan te passen. Het is ook nuttig in het kader van de administratieve vereenvoudiging in Vlaanderen en ook België, om zo veel mogelijk zaken te doen die op elkaar afgestemd zijn. Als we hier decreten goedkeuren, moeten we de lijn doortrekken met het werk dat in een ander parlement is gebeurd. Nog niet zo lang geleden is de wet op de mede-eigendom veranderd. Vroeger had je 100 procent van de eigenaars nodig om een stuk bij te kopen in de mede-eigendom of een deel van de mede-eigendom te vervreemden. Ik geef een voorbeeld. Er is bijvoorbeeld een appartementsgebouw waar een groot terrein voor ligt. Men wenst daar een winkelruimte te realiseren. Een aantal eigenaars zien de mogelijkheid om met dat geld het gebouw te renoveren. Tot voor de wijziging van de wet op de mede-eigendom was het akkoord van alle eigenaars nodig. Dat is heel moeilijk. Er is altijd wel een dwarsligger – we weten dat er in onze samenleving en in de hele wereld veel dwarsliggers zijn. Het is vervelend om op die ene dwarsligger te stoten die ervoor zorgt dat het project niet kan doorgaan.

Vandaar dat het billijk en gerechtvaardigd is om te gaan naar een gekwalificeerde meerderheid die een vertegenwoordiging is van wat de overgrote meerderheid van de

eigenaars wil. In de nieuwe aanpassing van de wet op de mede-eigendom heeft bepaald dat 80 procent van de eigenaars moet instemmen met het vervreemden van het goed.

In het kader van de administratieve vereenvoudiging, stel ik voor dat we in de visienota een correctie doen op wat hier vandaag ter tafel ligt over 70 procent en dat we ons aligneren op de wet op de mede-eigendom en de 80 procentregel hanteren wanneer het gaat over het vervreemden en aankopen van gronden. Zo is het voor alle actoren duidelijk. We vinden dat een betere regeling, als een minnelijke regeling niet mogelijk is en men tot een onteigeningsprocedure moet komen.

Naast de opmerking van mevrouw Peeters, moeten we dit ook meenemen en zorgen dat we de kwaliteit van onze decreetgeving verbeteren en dat we niet in stapjes werken maar dat we snel werken zodat we het probleem snel kunnen aanpakken.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, het zou interessant zijn om op een aantal materiële gegevens die mevrouw Peeters heeft aangebracht, het antwoord van de minister-president te kennen.

Wij hebben ook maar naar aanleiding van een woordenwisseling in de commissie ontdekt waar er een bepaald misverstand was. De minister-president heeft op een bepaald moment aan mevrouw Peeters gezegd dat ze niet de juiste documenten had en dat ze vragen stelde die niet klopten.

Nu blijkt dat uw dossier slordig was samengesteld en dat wij het bij het rechte eind hadden. Als ik nu niet het antwoord krijg dat dit slordige en haastige wetgeving is, kan ik alleen concluderen dat de collega's van de meerderheid dat blijkbaar niet erg vinden. U moet dan ook niet verwonderd zijn dat de minister-president al eens smalend doet over onze hoge vergadering.

Minister-president, wat is uw antwoord op wat mevrouw Peeters heeft gezegd?

De voorzitter: Mijnheer Gatz, ik zal zo meteen het woord geven aan de minister-president. Ik heb het dossier even naar hier laten brengen. Bij de principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering wordt er verwezen naar een advies van de SERV van 15 september, maar het stuk dat men overgemaakt heeft, is een advies van de SERV van 13 oktober. Hoe dat precies verlopen is, zullen we intern nog eens moeten natrekken.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik sluit me aan bij uw laatste woorden, voorzitter. Er is blijkbaar iets verkeerd gelopen. We zullen dat nakijken. Dat heeft niets te maken met een gebrek aan respect voor dit parlement, mijnheer Gatz. Ik heb al begrepen dat u een aantal dingen op flessen trekt, maar dat is uw verantwoordelijkheid.

We hebben in de commissie uitgebreid van gedachten gewisseld. Het komt erop neer, collega's, dat we in de praktijk met een aantal problemen zijn geconfronteerd die we zo snel als mogelijk willen remediëren, met een decreet dat in de vorige legislatuur tot stand is gekomen. Er zijn problemen in de praktijk en wij willen niet wachten tot de volledige evaluatie en de visienota. Wij willen dat zo snel mogelijk doen om zo snel mogelijk vooruitgang op het terrein te kunnen boeken. Wij zullen nog uitgebreid van gedachten kunnen wisselen omtrent de visienota.

Als ik Open Vld goed begrijp, moeten we wachten. De vorige regering had een aantal zaken misschien niet juist ingeschat, vandaar dat we problemen hebben in de realiteit. Volgens Open Vld moeten we wachten tot we uitgebreid hebben kunnen discussiëren over de visienota en moeten dan pas een mooi pakket maken. Wij kiezen ervoor – en dat is mijn verantwoordelijkheid en die van de Vlaamse Regering – om zeer snel een aantal aanpassingen te doen en dan het debat te voeren naar aanleiding van de visienota, die ik dan zo snel mogelijk zal indienen. Dat geeft ons ook de tijd om daarover te discussiëren.

Het debat is ook gevoerd in de commissie, collega's. Ik wil in eerste instantie de verslaggever bedanken, maar ook alle andere sprekers. Ik ben graag bereid om samen met het secretariaat van de voorzitter te bekijken waar een en ander verkeerd is gelopen. Maar dat heeft mijns inziens niets te maken met slordigheid. Er is ergens iets verkeerd gelopen. We zullen kijken waar dat is gebeurd.

De heer Sven Gatz: Minister-president, als u mij een flessentrekker noemt, beschouw ik dat als een geuzentitel, want zoals u weet, drink ik graag eens een biertje.

Er zijn een aantal inhoudelijke opmerkingen gemaakt in het SERV-advies dat niet in de bundel zat. Die opmerkingen worden niet beantwoord. Dat u snel wilt werken, is de verantwoordelijkheid van de regering. Dat mag. Maar dat er sprake is van enige slordigheid, dat zult u met mij moeten beamen.

Wat ons stoort, is dat een aantal belangrijke bedenkingen van het eigenlijke SERV-advies onbeantwoord blijven, waardoor ik mij niet van de indruk kan ontdoen dat minstens een deel van de meerderheid straks zijn stemgedrag zal baseren op onvolledige gegevens. Ik zeg niet dat er moedwil in het spel is. Daar gaat het niet over. Maar de SERV heeft niet zomaar pro forma een advies gegeven. Daar stonden een aantal belangrijke inhoudelijke bedenkingen in. En die blijven in de lucht hangen. Dat is meer dan frustrerend. En niet alleen voor de oppositie, denk ik.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, ik heb aandachtig naar uw antwoord geluisterd. U zegt dat er een aantal gebreken staan in het bestaande Brownfielddecreet en dat u daarom snel een aantal wijzigingen wilt doorvoeren. U wilt snel een reparatiedecreet laten goedkeuren.

Wat de gevolgde timing betreft, wil ik u erop wijzen dat de meta-evaluatie die u ter advies hebt voorgelegd aan de SERV dateert van juli 2010. Het advies van de SERV dat foutief in uw bundel zat, dateert van 13 oktober. In die evaluatie van 16 juli 2007 is nergens melding gemaakt van het probleem dat een aantal eigenaars het brownfieldconvenant niet mee wilde tekenen. Toch zegt u vandaag dat er een procesmatig probleem was met een procentueel aantal eigenaars of actoren. Ik vind dat nergens terug in dat evaluatieverslag.

Dat evaluatieverslag is er precies om een procesmatige aanpak te verbeteren. Ook daar vind ik niets van terug in de evaluatie. Van de kleine procesmatige aanpak die u nu wilt veranderen met dit ontwerp van decreet, zie ik het nut niet in.

Ik vraag me af waarom er niet is geantwoord op de bedenkingen van de SERV. Daarin staat duidelijk dat de aanpassingen die u nu zult doorvoeren, niet efficiënt en effectief zijn.

De definitieve evaluatie mogen we verwachten voor 15 maart, opnieuw binnen de dertig dagen. Dat schrijft u zelf in uw ontwerp van decreet. Dan kunnen we een grondige evaluatie verwachten. We moeten dit ontwerp van decreet snel goedkeuren, terwijl we binnen welgeteld dertig dagen een grondige evaluatie krijgen. Ik vind dat een vreemde manier van werken.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil nogmaals onderstrepen dat het misschien nog sneller had gekund. We lossen hier een aantal problemen die zich in de praktijk hebben voorgedaan. We gaan een ruimer debat voeren met alles erop en eraan in het kader van die visienota. Het is het volste recht van Open Vld om zich te onthouden of tegen te stemmen. Bij de visienota die wordt geformuleerd, kan dit ten gronde worden aangepakt.

Wat die fundamentele vraag betreft die u in de commissie hebt gesteld en nu nog eens stelt, doet men ofwel alles binnen dat grote debat en nu niets, of voert men nu relatief snel een aantal aanpassingen door. Dat is de keuze die wij hebben gemaakt en die voorligt in dit parlement. Daarin staat het duidelijke engagement dat we een aantal discussies in het lang en het breed zullen voeren zodra die visienota er is. We gaan er toch van uit dat we deze beperkte aanpassingen nu kunnen doorvoeren en dit ontwerp van decreet kunnen goedkeuren.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, ik hoop dat de kleine aanpassing die u nu doet, geen excuus zal zijn voor het op de lange baan schuiven van de discussie ten gronde. Wat we wel vaker meemaken in dossiers op het niveau van de Vlaamse Regering, is dat men dan snel een aantal aanpassingen doorvoert en dat de fundamentele discussie op de lange baan wordt geschoven. Ik herinner me een decreet dat in januari op een drafje werd aangepast en bijgesleuteld zonder echter fundamenteel iets te doen. Dat is altijd het risico, en vandaar mijn bezorgdheid.

Als Vlaanderen sterk en slagkrachtig moet zijn, dan mogen er geen zaken op de lange baan worden geschoven. Dat is het gevaar als op korte termijn kleine aanpassingen worden doorgevoerd. Wij willen u erop wijzen dat we van u snelheid en slagkracht verwachten.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Sabbe, ik wil u wijzen op het verslag dat mevrouw Fournier hier heeft gebracht. De slotzinnen waren dat de verschillende mensen die vanuit de meerderheid het woord hebben genomen, zich ertoe engageerden om zodra de fundamentele analyse beschikbaar is, het debat opnieuw aan te gaan en desgevallend wijzigingen door te voeren.

Ik vind het absoluut belangrijk dat de Vlaamse overheid zich een betrouwbare partner toont. Wie op de twee calls is ingegaan, heeft daarin geïnvesteerd en zijn geld en onderzoeksmiddelen daarin gestopt. De tijd tikt vandaag in het nadeel van die mensen. Met dit ontwerp van decreet dat ik niet zozeer een reparatie- dan wel een overbruggingsdecreet zou noemen, maken wij het mogelijk om die fundamentele discussie ten gronde te voeren zonder dat die priemende ogen van de mensen die geïnvesteerd hebben, in onze rug prikken.

Het engagement waarnaar de collega vraagt, is gegeven in de commissie en is ook vervat in het verslag.

De voorzitter: Ik heb toch nog een opmerking voor de verslaggevers in verband met de feitelijke vergissing bij het voorgestelde artikel 1.

Ik zal het even voorlezen.

“De Raad van State stelde in zijn advies bij het voorontwerp dat artikel 10 ook een gemeenschapsaangelegenheid regelt. In artikel 1 werd die bepaling dan ook opgenomen in een nieuw tweede lid.”

In artikel 1 staat: “Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.” Er staat ook: “Artikel 10 regelt tevens een gemeenschapsaangelegenheid.” In artikel 1 wordt die bepaling dan ook opgenomen in een nieuw tweede lid. “Door de hernummering van de artikelen, na de diverse aanpassingen, is het oorspronkelijke artikel 10 hernummerd. Er moet in het tweede lid van artikel 1 dan ook verwezen worden naar artikel 12 in plaats van naar artikel 10.”

Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Het gaat gewoon over een hernummering van de artikelen. Inhoudelijk werd er geen opmerking gemaakt.

De voorzitter: En die aanpassing is in orde? *(Instemming)*

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2010-11, nr. 840/1)

– *De artikelen 1 tot en met 15 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, vooraleer we overgaan tot de hoofdelijke stemmingen wil ik de heer Verfaillie van harte feliciteren omdat hij op 17 februari 2011 voor de tweede keer vader is geworden. *(Applaus)*

Zijn eerste dochter heet Ann-Sophie. Zijn tweede dochter heeft de naam Marie-Julie gekregen.

Mevrouw De Knop, die spijtig genoeg al vertrokken is, is op 11 januari 2011 voor de tweede keer moeder geworden. Het meisje luistert naar de mooie naam Mona. *(Applaus)*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, wat betreft de digitale bibliotheek
– 816 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
116 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten
– 840 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
34 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
80 leden hebben ja geantwoord;
37 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Ik wil me aansluiten bij de kritiek die gegeven is op dit reparatiedecreet. Het is eigenlijk een nooddecreet en geen overbruggingsdecreet, zoals de heer Van Malderen het noemde, om snel enkele projecten in ontwikkeling te realiseren. Het ligt wel in de lijn van onze verzuchtingen, maar we vinden dat de meerderheid slordig werk heeft verricht. We kunnen ons goed vinden in de kritiek zoals geformuleerd door onder anderen mevrouw Peeters. Daarom heeft mijn fractie dit ontwerp van decreet goedgekeurd, maar heb ik mij symbolisch onthouden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Watteeuw, Hermes Sanctorum en Bart Caron tot besluit van de op 22 juni 2010 door de heer Filip Watteeuw in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de investeringen in klimaatschadelijke bedrijven door Vlaamse banken die gesteund worden door de Vlaamse overheid
– 589 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik wil deze motie even situeren. Toen we nog dachten dat we snel een regering zouden hebben door verkiezingen, in juni 2010, organiseerde Netwerk Vlaanderen een actie en schreef een rapport over milieuschadelijke investeringen door Belgische banken. Het gaat over investeringen in steenkoolcentrales, in ontginning van teerzanden, in activiteiten die leiden tot grootschalige ontbossing enzovoort.

Die actie werd voorgelegd aan een aantal politici en sommige gingen daarin mee. Daarbij waren mensen van mijn partij uiteraard. Vanuit Open Vld ondertekende Mathias De Clercq de eisen van Netwerk Vlaanderen. *(Rumoer. Gelach)*

Ik weet dat Mathias De Clercq af en toe wordt teruggefloten, maar goed. Vanuit sp.a ondertekende Bert Anciaux. *(Rumoer. Opmerkingen)*

Collega's, jullie hebben gelijk. Ik moet met betere namen voor de dag komen. Vanuit sp.a werd het ook ondertekend door onze alom gewaardeerde collega Bart Martens. *(Applaus)*

Het werd ook ondertekend door iemand van de N-VA, iemand die voor 99 procent van de tijd eerlijk is: Siegfried Bracke. *(Gelach)*

Mijn motie neemt de tekst van Netwerk Vlaanderen letterlijk over. Voor die politici zou het geen probleem mogen zijn. De focus ligt op de banken waarvan de Vlaamse overheid aandeelhouder is: KBC en Dexia. Zij kregen een kapitaalsinjectie van de Vlaamse overheid, die daardoor aandeelhouder werd. Dan lijkt het mij evident dat men ook iets te zeggen heeft over het beleid. Dat is een standpunt van Groen!: wie geld ter beschikking stelt, mag op zijn minst suggesties doen voor het beleid.

Dat is trouwens ook het N-VA-standpunt. Toen de kapitaalsinjecties ter sprake kwamen, heeft minister Bourgeois dat standpunt verwoord. Hij stelde dat tegenover dat geld eisen moet kunnen worden gesteld aan het beleid van die banken. Ik ben het daar volmondig mee eens.

Ik ga ervan uit dat de Vlaamse Regering kiest voor een duurzame economie. Dat schijnt toch een doelstelling te zijn van Vlaanderen in Actie (ViA). Daarom denk ik dat men deze motie toch zou moeten kunnen ondersteunen.

Ik heb deze motie al vroeger ingediend. Ze lag op 8 juli 2010 ter stemming voor. Toen verklaarde de meerderheid bereid te zijn een initiatief te nemen en een nieuwe motie op te stellen, samen met Groen!, die hier dan ter stemming zou worden voorgelegd. Ik heb mijn motie toen dus ingetrokken.

Ondertussen is dat acht maanden geleden. Sindsdien heb ik daar niets meer over gehoord. Ik heb meermaals gevraagd wanneer er nu een eerste voorstel komt. Ik heb dat gevraagd aan de heer Martens, aan de heer Caluwé, aan de heer Kennes. Ik heb niets ontvangen. Het lijkt me dus dat de meerderheid dit niet wil steunen.

Daarom zou ik graag hierover de stemming hebben. Ik hoop dat de mensen die destijds de actie hebben gesteund, dat nu ook doen en hun fractie ervan kunnen overtuigen om deze motie goed te keuren.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, ik heb nog even het woord gevraagd, omdat er in onze plaats wordt gedacht. Het verhaal van de heer Watteeuw klopt: de meerderheid hecht inderdaad veel belang aan de problematiek van die investeringen. De heer Watteeuw heeft dat ook uitvoerig gedocumenteerd. We werken aan een initiatief. Dat zijn ongeduld groot is, omdat er al veel tijd over is gegaan, kan ik begrijpen. We hebben hier net heel het betoog gehoord van de oppositie dat men soms dingen moet uitstellen tot ze volledig in orde zijn.

Mijnheer Watteeuw, het is niet zo dat we hier geen belang aan hechten. Wat dat betreft, denkt u in onze plaats. We hebben dat ook duidelijk getoond. We zullen hier niet in meegaan, om te beginnen omdat de tekst van Netwerk Vlaanderen zich enkel tot de banken beperkt. Als de discussie wordt gevoerd, dan moet ze ruimer worden gevoerd, namelijk over investeringen in bredere zin, ook van beursgenoteerde bedrijven. We hebben toen ook gezegd dat dit geen gemakkelijke kwestie is. Het is ook niet gemakkelijk om dat neer te schrijven. We zullen dit dus niet volgen, maar we zijn het er wel mee eens dat dit een belangrijke problematiek is.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, ik sluit me aan bij de heer Crombez. Er werden hier inderdaad een aantal namen genoemd. We zijn een aantal zaken aan het onderzoeken. We mogen echter niet voorbijgaan aan de hoofdreden waarom de Vlaamse overheid eind 2008 de stap richting Dexia en KBC heeft gezet. In eerste instantie was dat om die banken te redden van een faillissement. Diegenen die namens de Vlaamse Regering in die organen opereren, nemen vanuit dat oogpunt ook een belangrijke plaats in met betrekking tot het overeind houden van die banken. Ik wijs op de gevolgen die er zouden zijn voor heel wat burgers in ons land.

We willen ons ook de vraag stellen in welke mate het ook een opdracht is van vertegenwoordigers in die banken om de stand van zaken te komen belichten in het Vlaams Parlement. We zullen dat voort bekijken, maar ik wil er ook niet bij voorbaat van uitgaan dat deze banken zich bezighouden met klimaatschadelijke investeringen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, geachte leden, de heer Crombez heeft terecht onderstreept dat de meerderheid deze problematiek echt wel belangrijk vindt. Ook nu reeds hanteren heel wat beleggingsvehikels van de Vlaamse overheid, zoals het Vlaams Zorgfonds,

het Spaarfonds, het Toekomstfonds, pensioenfondsen, allerlei fondsen die werken met middelen van de Vlaamse overheid of onder toezicht staan van de Vlaamse overheid, regels van ethisch beleggen. Dat kan diverse vormen aannemen. Heel wat van hun beleggingsproducten worden gekozen op basis van de ETHIBEL-standaard. Er gebeurt dus al heel wat. Er kunnen wellicht nog verbeteringen worden aangebracht, maar het is zeker niet zo dat er op dit moment nog geen keuzes worden gemaakt in die richting.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik noteer dat de meerderheid zegt – ik zeg wel 'zegt' – belang te hechten aan wat in deze motie staat. Blijkbaar moet het toch niet zo belangrijk zijn, want de interpellatie die aan de motie ten grondslag ligt, dateert van 22 juni 2010. De motie is hier ter stemming voorgelegd op 8 juli. We zijn nu acht maanden later en er is geen enkel initiatief genomen. Niets, zelfs geen eerste zin is er op papier gezet of aan mij bezorgd. Niets. De meerderheid heeft op geen enkel moment zelf het initiatief genomen naar mij om te zeggen dat ze ermee bezig is of welke timing ze hanteert. Dat komt niet echt over alsof men belang hecht aan dit gegeven.

Ik heb nog eens de discussie opgezocht van 22 juni 2010 in de commissie. De meerheid hecht zeer veel belang aan dit gegeven maar niemand komt tussen. Niemand zegt: ik vind dat belangrijk. Of toch wel, de heer de Kort zegt dat je de steenkoolcentrale van E.ON niet zo negatief mag bekijken want daar zitten ook positieve aspecten aan. Het evolueert in de goede zin, de impact van de uitstoot van CO_2 is nog altijd enorm maar men toont bereidheid om een bedrag vrij te maken voor investeringen in nieuwe technieken. Van de meerderheid komt er verder niemand tussen. Heel de uitleg die ik hier te horen krijg van de meerderheid, klinkt nogal hypocriet.

De heer Van Dijck zegt dat het in de eerste plaats de bedoeling was om de banken te redden. Dat is juist. Ik stel alleen vast dat minister Bourgeois op het moment van de redding zegt dat er garanties moeten zijn zodat deze banken meer zouden investeren in een regionale en duurzame of ethische economie. Hij heeft het inderdaad over een redding, maar zegt: als we redden, moeten we ook iets te zeggen hebben over het beleid. Dat is wat deze motie wil: ze wil dat we iets te zeggen hebben in de investeringen die gebeuren. Maar het is duidelijk dat de meerderheid zich probeert te verbergen achter de stelling dat ze nog wel iets zal ontwikkelen, maar eigenlijk durft ze deze motie niet goed te keuren.

De heer John Crombez: Voorzitter, ik had het woord al gevraagd, maar na hypocriet genoemd te worden, wil ik het zeker vragen. Mocht de minister-president nog aanwezig zijn geweest, hij zou opnieuw zijn begonnen over 'op flessen trekken'. Als men het zo scherp wil stellen door te verwijzen naar een aantal vergaderingen hierover en het niet tussenkomen van de meerderheid, wil ik dit zeggen: het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering, en niet alleen deze, hebben een punt gemaakt van ethische beleggingen. Ze waren de eersten die een groot fonds met een ethische beleggingsstrategie hebben opgelegd. Ze waren de eersten die een volledige ethische beleggingsstrategie hebben opgelegd aan de grote fondsen. Dat bestaat al lang in het Vlaams Parlement. Wij hebben dat altijd mee ondersteund, en wij niet alleen, maar vele partijen hier.

Men zegt dat de banken zouden worden bekeken op het beleid dat ze voeren ten aanzien van regionale en duurzame investeringen. Dat gebeurt ook. Dat wil niet zeggen dat er dan een motie moet komen die nog een extra element wil opleggen, dat niet eens een gemakkelijk element is en dat zelfs afwijkt van de bestaande ethische en duurzame strategieën. Als je daarover praat met ETHIBEL en Netwerk Vlaanderen, dan weet je wat de moeilijkheden zijn. Als men ons hypocrisie verwijt, wil ik zeggen dat we dat belangrijk vinden. Ik vind het nog altijd belangrijk om dat zelf te kunnen vinden zonder hypocriet genoemd te worden. We zullen daar verder initiatieven in nemen zoals dat de voorbije maanden en jaren al is gebeurd.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik begrijp het ongeduld van de heer Watteeuw, maar stellen dat er binnen de meerderheid nog niets is gebeurd, is niet juist. Er worden wel degelijk teksten besproken en dies meer. Dat we daar de andere partijen nog niet van in kennis hebben gesteld, heeft inderdaad te maken met de complexiteit van het gegeven en het feit dat het meer verdieping behoeft.

Het is ook onze bekommernis om de scope van deze motie uit te breiden. Ethisch beleggen gaat over meer dan het vermijden van het investeren in klimaatschadelijke activiteiten. Kijk naar de problematiek van de wapenleveringen aan dictatoriale regimes waar we nu opstanden zien. Het gaat dus over veel meer.

Kijk ook naar de criteria die ETHIBEL hanteert om te bepalen wat ethisch beleggen is. We willen de scope breder trekken dan wat in deze motie vervat is. We willen de scope ook verleggen van de banken en financiële instellingen die in de motie worden genoemd, naar fondsen die de overheid aanhoudt.

Ere wie ere toekomt, de heer Sannen heeft in de vorige legislatuur het initiatief genomen met een voorstel van resolutie over het ethisch beleggen van de middelen die we hadden opgespaard in ons Toekomstfonds. Dat voorstel van resolutie is hier kamerbreed goedgekeurd is ging qua scope veel breder dan wat in deze motie zit.

Uit het feit dat men acht maanden niets heeft gezien, leidt men verkeerdelijk af dat de meerderheid hierover niet bekommerd is. We maken er in elk geval verder werk van.

De heer Filip Watteeuw: Collega's van de meerderheid, als een specifieke motie valt onder jullie bredere benadering, dan zie ik echt niet in wat het probleem is om deze motie te stemmen. Als het specifieke valt onder jullie brede aanpak, dan moet dit ook kunnen, en dan zal de bredere aanpak later komen.

De heer Martens nam net voor de verkiezingen deel aan een actie, hij wou dat duidelijk ondersteunen en mee realiseren. Hij heeft er nooit bij gezegd dat hij het eerst in een bredere benadering wil. Hij heeft gezegd dat hij het wil ondersteunen. Wel, dat hij nu kleur bekent. Ik kan alleen maar concluderen dat de heer Martens, ondanks de woordenbrij van de heer Crombez, Mathias De Clercq-gewijs wordt teruggefloten.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Watteeuw, we zoeken wel degelijk uit hoe we op de beste manier een duurzaam beleid kunnen voeren en duurzame investeringen kunnen doen. Maak het niet moeilijk. Als u zegt dat we niet via Dexia en KBC mogen investeren in financiële dienstverlening aan de nieuwbouw of vernieuwing van met steenkool gestookte elektriciteitscentrales, maak het dan niet moeilijk en verbied ze gewoon. Dan moeten we die investeringen niet verbieden, verbied dan zulke centrales, maar straks moet de lamp nog altijd branden.

De heer Filip Watteeuw: Siegfried Bracke vond dit perfect verdedigbaar.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
101 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de op 15 februari 2011 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het onderhandelingskader voor een nieuw intersectoraal akkoord in de social profit
– 970 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
16 leden hebben ja geantwoord;
63 leden hebben neen geantwoord;
32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 16 maart 2011 om 14 uur.

Geen bezwaar? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.37 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Jan Durnez: familieverplichtingen;

Tine Eerlingen, Katleen Martens, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Bart De Wever

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman,

Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Bart Martens

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman

Schueremans, Bart Tommelein, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

■